

REFERAT FRA

MØTE I REGULERINGSRÅDET

5. JUNI 1996

REFERAT FRA MØTET I REGULERINGSRÅDET 5. JUNI 1996

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet, Bergen, og varte fra klokken 0900 til klokken 1400 den 5. juni 1996.

Følgende av Rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen , formann
Ass. fiskeridirektør Peter Gullestad
Fiskebåtreder Ole Strand, Norges Fiskarlag
Disponent Jostein Bergvoll, Norges Fiskarlag
Fisker Otto Benjaminson, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskebåtreder Thor Wold, Norges Fiskarlag
Adm. direktør Rolf Domstein; Fiskerinæringens Landsforening
Jørgen B Tranvåg, (settere representant), Fiskerinæringens Landsforening
Forbundssekretær Hans Johan Dahl, NNN
Seksjonsleder Tore Jakobsen (vara), Havforskningsinstituttet
Eva Degre (vara), Direktoratet for Naturforvaltning
Steinar Pedersen (vara), Sametinget
Forbundsleder Olav Bjørklund, Norges Sjømannsforbund

Som observatører møtte:

Rådgiver Tove Kirsti Rørvik, Fiskeridepartementet
Konsulent An-Katrin Eikefjord, Fiskeridepartementet
Avdelingsleder Jan Birger Jørgensen, Norges Fiskarlag
Knut Jørgen Oppheim, Sør-Norges Trålerlag
Avdelingsleder Jan Ivar Maråk, Norske Trålerrederiets Forening
K.k.(r) Rolf Johan Pettersen, Kystvaktinspektøren

Som rådgiver møtte konsulent i Norges Sildesalgslag, Knut Torgnes.

Som sekretærer for Rådet møtte Rådgiver Stein-Åge Johnsen og Juridisk førstekonsulent Arne Fjellstad.

Dessuten møtte:

Svein Iversen, Havforskningsinstituttet
Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Sigmund Engesæter, Fiskeridirektoratet
Lisbeth W Plassa, Fiskeridirektoratet
Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Per Sandberg, Fiskeridirektoratet
Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Bjørn Tore Viste Solheim, Fiskeridirektoratet
Anne Kjos Veim, Fiskeridirektoratet
Roger Svarstad, Fiskeridirektoratet
Per Marius Larsen, Fiskeridirektoratet
Kristin Skurtveit, Fiskeridirektoratet
Frode Martinussen, Fiskeridirektoratet
Robert Misund, Fiskeridirektoratet

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen og saksliste.

Det var ingen merknader, og Viggo Jan Olsen opplyste da at dersom det ble tid, ville det bli gitt en orientering om arbeidet som var gjort på forvaltningsstrategier for sei.

.....

Viggo Jan Olsen viste til at Adm. direktør Pål Kruger fra Fiskerinæringens Landsforening hadde meldt forfall. Hans varamedlem kunne heller ikke møte. FNL hadde bedt om å få oppnevnt Disponent Jørgen F. Tranvåg som settere representant i Pål Kruger sitt fravær. Dette ble godkjent i møtet av Tove Rørvik fra Fiskeridepartementet.

Han viste ellers til at Havforskningsinstituttet, Sametinget og Direktoratet for Naturforvaltning var representert ved varamedlem.

Reguleringsrådet ble satt med 14 stemmeberettigede medlemmer.

SAKSLISTE

MØTE I REGULERINGSRÅDET 5. JUNI 1996

- Sak 1/96: Regulering av fisket etter torsk og hyse nord for 62° N.
- Sak 2/96: Regulering av seifisket i 1996.
- Sak 3/96: Regulering av fisket etter makrell i 1996.
- Sak 4/96: Regulering av fisket etter lodde ved Grønland, Island og Jan Mayen sesongen 1996/97.
- Sak 5/96: Status for bestanden av Trondheimsfjordsild.
- Sak 6/96: Fritidsfiske ved fiske etter torsk, hyse og sild.
- Sak 7/96: Eventuelt.

SAK 1/96

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62° N.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. GENERELT

1.1 KVOTESITUASJONEN FOR TORSK OG HYSE

I den blandete norsk-russiske fiskerikommisjonen (13.-17. november 1995) ble det enighet om følgende:

Totalkvoten for 1996 inkludert 40.000 tonn "murmansktorsk" og 40.000 tonn norsk kysttorsk fastsettes til 740.000 tonn. Av denne avsettes 88.000 tonn til tredjeland. De resterende 652.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring av 8.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av torskekvote nord for 62°N i 1996 som følger:

Tabell 1, Torsk:

Norge:	334.000 tonn
Russland:	318.000 tonn
Tredjeland:	88.000 tonn
Sum:	740.000 tonn

Totalkvoten for norsk-arktisk hyse for 1996 fastsettes til 170.000 tonn. Av dette avsettes 8.000 tonn til tredjeland. De resterende 162.000 tonn deles likt mellom de to parter.

Etter en overføring på 4.000 tonn til Norge fra Russland er fordelingen av hysekvotene nord for 62°N i 1996 som følger:

Tabell 2, Hyse:

Norge:	85.000 tonn
Russland:	77.000 tonn
Tredjeland:	8.000 tonn
Sum:	170.000 tonn

I tillegg kommer et kvantum norsk kysthyse på 5.000 tonn slik at den norske hysekvoten samlet utgjør 90.000 tonn.

1.2 REGULERINGSOPPLEGGET FOR TORSK OG HYSE

Den norske kvoten på torsk er fordelt med 110.220 tonn (33%) til trålerne og 223.780 tonn (67%) til den konvensjonelle flåten.

Den norske kvoten på hyse er fordelt med 35.100 tonn (39%) til trålerne og 54.900 tonn (61%) til den konvensjonelle flåten.

1.3 SAMLET NORSK FISKE AV TORSK OG HYSE HITTIL I ÅR

Pr 5. mai var det registrert landet kvantum torsk (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 3, Torsk:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	144.115	40.670	184.785
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	9.235	12.690	21.925
Vest-Norges Fiskesalgslag	1.200	490	1.690
SUM	154.550	53.850	208.400
Kvotearvsetning	223.780	110.220	334.000
Rest	69.230	56.370	125.600
% Utnyttelse	69,1%	48,9%	62,4%

Vanligvis regner en med at minst 2/3 av totalkvantumet for konvensjonelle fartøy fiskes i 1. halvår. I 1994 var 72,1% av kvotearvsetningen til konvensjonelle fartøy fisket opp pr 1. mai, tilsvarende tall i 1995 var 63,4%.

Pr 5. mai var det registrert landet kvantum hyse (tonn rundvekt) fordelt på de ulike salgslag slik:

Tabell 4, Hyse:

Salgslag	Konvensjonelle	Trål	SUM
Norges Råfisklag	9.840	16.580	26.420
Sunnmøre og R. Fiskesalgslag	6.120	12.790	18.910
Vest-Norges Fiskesalgslag	380	620	1.000
SUM	16.340	29.990	46.330
Kvotearvsetning	54.900	35.100	90.000
Rest	38.560	5.110	43.670
% Utnyttelse	29,8%	85,4%	51,5%

Som vi ser har trålerne allerede fisket hele 85,4% av sin gruppekvote av hyse. Nærmere beskrivelse om dette finnes under punkt 4.

Mottakssituasjon/omsetningssituasjonen:

Omsetningssituasjonen for torsk og hyse er vanskeligere i år enn tidligere, selv om det er lokale og regionale forskjeller. Det er sannsynlig at den vanskelige omsetningssituasjonen har

ført til et mindre ilandbrakt kvantum av torsk pr 5. mai enn det ville vært i en mer normal omsetningssituasjon.

2. KONVENSJONELLE FARTØYERS FISKE ETTER TORSK

2.1 REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKE ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE FARTØY

Oversikten nedenfor viser gruppekvote, fangstutvikling og restkvote pr 5. mai for den konvensjonelle flåten:

	Gruppekvote:	Fangst:	Rest:
Fartøy over 28 m. i gruppe I:	26.600 tonn	12.840 tonn	13.760 tonn
Fartøy under 28 m. i gruppe I:	166.180 tonn	129.595 tonn	36.585 tonn
Gruppe II:	21.000 tonn	11.325 tonn	9.675 tonn
Bifangstordningen:	10.000 tonn	-	10.000 tonn
SUM:	223.780 tonn	153.760 tonn	70.020 tonn

Gruppe I tilsvare gruppen fartøy som tidligere ble omtalt som fartøy i fartøykvoteordningen, (fulle rettigheter). Gruppe II tilsvare gruppen fartøy som tidligere ble omtalt som fartøy i maksimalkvoteordningen.

Fartøy over 28 meter i gruppe I:

Fartøy over 28 meter i gruppe I reguleres i 1996 som tidligere med garanterte fartøykvoter. Eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Fartøy som fisker med line eller i kombinasjon med line må avsette 30% av sin fartøykvote til perioden etter 1. september. Det er avsatt 26.600 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 11,9% av avsetningen til den konvensjonelle flåten.

Fartøy under 28 meter i gruppe I:

Fartøy under 28 meter i gruppe I er regulert med maksimalkvoter. Hele gruppekvoten til denne fartøygruppa er regulert innenfor en maksimalkvoteordning. Fartøy under 11 meter har en andel av maksimalkvotene som en garantert kvote. Gruppekvoten er periodisert slik at 30.000 tonn var avsatt til et fiske etter 1. mai. Fra 1. januar var det i utgangspunktet lagt inn en overregulering på 50%. Inntrekte kvoter og endringer som følge av utskiftning og forlengelser foretatt før 8. desember 1995 førte til at den reelle overreguleringen fra årets begynnelse var 47,1%.

Dersom fisket er stoppet eller maksimalkvotene oppfisket har fartøy i denne fartøygruppen anledning til å fiske innenfor bifangstordningen.

Som følge av en svak utvikling i fisket ble maksimalkvotene økt allerede 22. mars. Maksimalkvotene ble økt med 32%. Samlet overregulering etter denne økningen var 94,7%.

Samtidig ble periodiseringen endret slik at 10.000 av de 30.000 tonn som var avsatt til et fiske etter 1. mai ble avsatt til et fiske etter 1. oktober.

Den 24. mai ble maksimalkvotene opphevet slik at fartøy innenfor denne gruppen nå har fritt fiske innenfor gruppekvoten. Begrunnelsen for denne beslutningen var en relativt svak utvikling i fisket og at man mente det var hensiktsmessig å legge til rette for at fisket kan foregå når torsken er tilgjengelig også for de mindre fartøyene. Et fritt fiske kan innebære at fisket må stoppes. En eventuell stopp vil imidlertid sannsynligvis ikke inntreffe før relativt seint på året.

Gruppe II:

Fartøy i gruppe II (maksimalkvoteordningen) er regulert etter samme prinsipper som tidligere. Det er avsatt 21.000 tonn til denne gruppen. 5.000 tonn av dette kvantumet er avsatt til et fiske etter 1. mai. Fartøy under 10 meter hjemmehørende i Nord-Troms og Finnmark kan fortsette fisket innenfor de fastsatt maksimalkvoter, selv om avsetningen på 21.000 tonn beregnes tatt.

Maksimalkvotene for denne fartøygruppen ble som følge av en svak utvikling i fisket økt den 22. mars. Økningen utgjorde en tilleggskvote på 4,5 tonn for den minste fartøygruppen, mens den største fartøygruppen fikk en tilleggskvote på 8,4 tonn. Den 24. mai ble maksimalkvotene økt med ytterligere 20% slik at den minste fartøygruppen nå har en maksimalkvote på 22,2 tonn og den største fartøygruppen har en maksimalkvote på 41,3 tonn.

I henhold til gjeldende deltakerforskrifts § 11 må maksimalkvotefartøy ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratet som viser at fartøyet er egnet og utrustet for torskefiske og er innført i merkeregisteret før skjæringsdatoene, som er angitt i deltakerforskriftens § 10 tredje ledd.

Bifangst:

Det er avsatt 10.000 tonn til dekning av bifangst. Når maksimalkvotene er oppfisket eller når fisket er stoppet for fartøy under 28 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av torsk. Fartøy med faktisk lengde under 28 meter i gruppe I og alle fartøy i gruppe II har fra 1. mai anledning til å ha innblanding av torsk på inntil 40% ved fiske etter andre fiskeslag. Fartøy som reguleres sammen med fartøy under 28 meter i gruppe I, men som faktisk er over 28 meter har anledning til å ha 10% bifangst også etter 1. mai.

Inntrekking av kvoter

Fiskeridepartementets forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1996 (deltakerforskriften) ble vedtatt ved kgl. res. 8. desember 1995. For å beholde sine kvoterettigheter i fartøykvoteordningen kreves det i deltakerforskriftens § 1 litra c at fartøyet må ha levert minst 40% av torsk kvoten i 1994 eller 10% av torsk kvoten i 1995. Bestemmelsen inneholder en dispensasjonshjemmel som skal forhindre urimelige utslag i særlige tilfeller. Det "inntrukne" kvantum blir refordelt i de fylker "inntrekkingen" finner sted. Denne ordningen innebærer at nye deltakere kan komme inn i fartøykvoteordningen uten at kapasiteten økes. Opplysninger som Fiskeridirektøren sitter inne med viser følgende:

	Totalt:	Enhetskvotes:
Inntrukne kvoter:	59	110,6
Klager over inntrukne kvoter:	20	
Klager omgjort av Fiskeridirektøren:	4	7,0
Klager omgjort av Fiskeridepartementet:	3	4,1
Sum	52	99,5

Rekruttering

Den 26. april 1996 ble kriteriene for rekruttering fastsatt i deltakerforskriftens § 9. En klar målsetting med rekrutteringsordningen er å legge forholdene til rette for at ungdom kan etablere seg innenfor fartøykvoteordningen i torskefisket. De disponible kvanta er forbeholdt fartøy mellom 8 og 28 meter lengste lengde. I særlige tilfelle kunne den enkelte fiskerisjef tildele kvote til fartøy under 8 meter. Søkere må kunne dokumentere tidligere deltakelse i torskefisket nord for 62°N.

Søker må være majoritetseier i fartøyet, det vil si eie minst 51%. Også søkere som sannsynliggjør at en snarest mulig kan anskaffe eget fartøy skal kunne tas med i vurderingen av hvem som skal få adgang til å delta innenfor rekrutteringsordningen.

Det ble den 24. mai 1996 sendt ut melding over radio med opplysning om at søknad om nytildeling eller rekrutteringskvote må være de respektive Fiskerisjefer i hende senest 10. juni 1996. Fiskeridirektøren har utarbeidet retningslinjer for Fiskerisjefene i Finnmark, Troms, Nordland og Trøndelag når det gjelder rekruttering til torskefisket i gruppe I i 1996.

Følgende oversikt viser den fylkesvise fordelingen av de disponible enhetskvotes for tildeling i rekrutteringsordningen:

Finnmark:	31,3
Troms:	42,8
Nordland:	19,7
Nord-Trøndelag:	3,8
Sør-Trøndelag:	1,9
Sum:	99,5

Forlengelse og utskifting:

Den 8. desember 1995 bestemte Fiskeridepartementet at utskiftninger og forlengelser av fartøy i gruppe I og gruppe II foretatt før 8. desember og registrert i Fiskeridirektoratets merkeregister innen 1. januar 1996 skulle få kvote etter fartøyets reelle lengde. Ved utskifting til større fartøy på 28 meter største lengde og over etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde. Dette medfører at det i dagens reguleringsopplegg finnes fartøy som på grunn av utskiftninger etter 9. desember 1994, faktisk er over 28 meter samtidig som de i kvotesammenheng reguleres som fartøy under denne grensen. Da Fiskeridepartementet i forskrift av 24. mai tillot fritt fiske i gruppe I for fartøy under 28 meter ble det samtidig fastsatt følgende regel for fartøy som var forlenget eller utskiftet:

«Fartøy under 28 meter største lengde som i 1995 eller 1996 er skiftet ut eller forlenget til 28 meter største lengde eller over, kan fiske et kvantum tilsvarende fartøykvoten for fartøy i

gruppen 28 og 28,9 meter største lengde. Fartøy som er registrert i merkeregisteret med ny lengde over 28 meter før 24. mai 1996, kan likevel fiske de kvoter som følger av refordelingen for fartøy under 28 meter i Gruppe I av 22. mars 1996.»

Ved utskiftning til mindre fartøy skal kvote beregnes etter erstatningsfartøyets lengde.

2.2 UTVIKLING I FISKET ETTER TORSK MED KONVENSJONELLE REDSKAP

2.2.1 LOFOTFISKET

I følge foreløpige tall fra Norges Råfisklag er årets skreikvantum 49.470 tonn rund vekt. Følgende oversikt viser totalt skreikvantum, samt deltakelse i antall fartøy og antall mann påmeldt til Lofotoppsynet for årene 1983-1995. For 1996 er kvantum og antall fartøy basert på sluttseddelstatistikken. For 1996 har vi dermed ikke oversikt over hvor mange mann som har deltatt i Lofotfisket.

Tabell 5:

År	Kvantum	Antall fartøy	Antall mann
1983	81.392	1.853	4.488
1984	72.341	1.836	4.543
1985	39.856	1.041	3.593
1986	23.835	905	2.347
1987	28.635	1.028	2.648
1988	18.453	933	2.349
1989	21.800	777	1.960
1990	23.757	994	1.992
1991	38.622	1.760	3.343
1992	44.688	2.030	3.780
1993	49.320	1.760	3.414
1994	60.455	1.615	3.291
1995	51.690	2.065	4.000
1996	49.470	1.767	

Som vi ser av tabellen kommer årets Lofotfiske opp på omlag samme kvantum som i 1995 og 1993. Gjennomsnittlig landet kvantum i Lofotfiske i perioden 1983 - 96 er på 43.080 tonn. Førstehåndsverdien av årets Lofotfiske er foreløpig 387,1 millioner kroner, mens fjorårets Lofotfiske hadde en førstehåndsverdi på 448,1 millioner kroner.

2.2.2. FORDELING AV FANGST PÅ REDSKAP

Oversikten nedenfor viser fordelingen mellom de konvensjonelle redskapene (garn, line, juksa og snurrevad) pr månedsskiftet april/mai for årene 1989 - 1996.

Tabell 6:

År	Garn		Line		Juksa		Snurrevad	
	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%	Tonn	%
1989	50.130	56,4	19.818	22,3	6.029	6,8	12.932	14,5
1990	24.617	50,3	8.526	17,7	10.276	20,4	5.596	11,6
1991	52.963	51,2	17.506	16,9	21.633	20,9	11.378	11,0
1992	55.106	52,0	15.352	14,5	23.756	22,4	11.802	11,1
1993	64.615	51,9	21.392	17,2	20.127	16,2	18.230	14,7
1994	79.343	50,0	30.592	19,3	23.142	14,6	25.506	16,1
1995	70.912	51,2	30.964	22,4	10.894	7,9	25.617	18,5
1996	80.140	51,9	32.530	21,0	11.180	7,2	30.701	19,9

Av tabellen ser vi at mengden torsk fisket med juksa er på omlag samme lave nivå som i 1995. Årsaken til dette er i hovedsak den relativt dårlige tilgjengeligheten kystflåten har hatt de siste par år. Et dårlig fiske for en redskapsgruppe medfører gjerne at fartøy som har anledning til det, legger om til annet redskap. Dette gjør at tabellen ovenfor gjerne gir et skjevt bilde. Landet kvantum torsk fisket med snurrevad og garn har økt noe i 1996 sammenliknet med 1995.

2.2.3. UTVIKLINGEN I FISKET INNENFOR GRUPPE II.

Foreløpige tall viser at landet kvantum pr 5. mai er kommet opp i 11.325 tonn rund vekt. Eventuelt etterslep kommer i tillegg. Samlet avsetning til maksimalkvoteordningen er 21.000 tonn. Det gjenstår således 9.675 tonn. Til sammenligning var det pr 1. mai i 1995 fisket 9.952 tonn innenfor maksimalkvoteordningen, også da var avsetningen 21.000 tonn. Det er således innenfor denne gruppen fisket knapt 1.400 tonn mer i år enn i fjor. I fjor fisket denne gruppen totalt 14.500 tonn.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy i maksimalkvoteordningen samt fangst, sammenliknet med samme tidspunkt i fjor.

Tabell 8:

Fylke	Antall deltakende fartøy			Fangst pr april/ mai		
	1994	1995	1996	1994	1995	1996
Finnmark	214	209	164	968	645	1.608
Troms	526	471	385	2.058	1.688	2.108
Nordland	997	833	775	5.298	2.910	3.420
NTrøndelag	132	127	117	381	243	268
STrøndelag	241	229	214	970	677	534
Møre og R	714	654	641	3.281	2.436	1.538
Sogn og F	71	89	87	481	527	979
Andre	100	110	83	876	826	870
Sum	2.995	2.722	2.466	14.313 ¹	9.952	11.325

¹ Inkludere ca 1.000 tonn som er fisket av trålere med konvensjonelle redskap som skal belastes trålerens kvote.

Som vi ser av tabellen over er det færre deltagende fartøy i 1996 enn i 1995, men et større ilandbrakt kvantum. Spesielt har Finnmark et større ilandbrakt kvantum i 1996 enn i 1995. Også i Troms og Nordland har ilandbrakt kvantum økt. I Møre og Romsdal har det vært en nedgang i ilandbrakt kvantum siden 1994.

2.2.4 FARTØY UNDER 28 METER I GRUPPE I.

Totalt fisket fartøy under 28 meter i gruppe I 165.900 tonn torsk i 1995. Pr 5. mai i år har denne fartøygruppen fisket 129.595 tonn torsk. Det gjenstår 36.585 tonn av gruppekvoten. 10.000 tonn av disse er avsatt til et fiske etter 1. oktober.

Fylkesvis fordeling av fangst pr 5. mai:

Tabell 9:

Fylke	Kvote		Fangst		Utnyttelse
	Antall fartøy	Kvote	Delt. fartøy	Fangst	%
Finnmark	605	41.951	502	18.910	45,1
Troms	662	46.271	585	30.853	66,7
Nordland	1.339	106.304	1.250	57.685	54,3
NTrøndelag	99	7.740	95	3.738	48,3
STrøndelag	123	8.932	117	3.809	42,6
Møre og R.	259	21.598	251	8.714	40,3
Sogn og F.	50	6.860	48	3.362	49,0
Hordaland	16	2.272	16	927	40,8
Andre	19	2.522	15	1.597	63,3
Sum	3.172	244.450	2.879	129.595	53,0

Kvotene i tabellen over inkluderer ikke kvoteøkningen 22. mars.

Som vi ser av tabellen har Troms størst kvoteutnyttelse. Sammenlignet med tilsvarende tabell i sakspapirene til reguleringsrådets møte i juni i fjor er deltakelsen i denne gruppen mindre i år. I fjor hadde 3.125 fartøy deltatt i fiske pr 1. mai. Det er imidlertid større eller omlag like stort ilandbrakt kvantum i alle fylker med unntak av Møre og Romsdal, som har en nedgang i ilandført kvantum torsk i 1996 sammenlignet med tilsvarende tidspunkt i fjor. Totalt er det fisket 11.415 tonn torsk mer i år enn på samme tid i fjor av denne gruppen.

Tabell 10:

Lengdegruppe	Antall fartøy	Samlet kvote	Fangst	Utnyttelse
0 - 6,9	48	2.132	146	6,8%
7 - 7,9	155	5.831	899	15,4%
8 - 8,9	360	14.268	2.960	20,7%
9 - 9,9	530	24.136	7.249	30,0%
10 - 10,9	665	37.183	15.639	42,1%
11 - 11,9	124	8.970	3.943	44,0%
12 - 12,9	179	15.379	8.445	54,9%
13 - 13,9	134	14.307	7.427	51,9%
14 - 14,9	166	21.019	13.410	63,8%
15 - 15,9	142	21.234	13.083	61,6%
16 - 16,9	60	10.205	5.834	57,2%
17 - 17,9	51	9.058	5.542	61,2%
18 - 18,9	49	10.150	6.870	67,7%
19 - 19,9	53	11.178	8.450	75,6%
20 - 20,9	35	7.728	5.658	73,2%
21 - 21,9	39	9.083	5.669	62,4%
22 - 22,9	15	3.891	2.645	68,0%
23 - 23,9	17	3.804	3.711	97,6%
24 - 24,9	19	4.720	4.249	90,0%
25 - 25,9	8	1.896	1.397	73,7%
26 - 26,9	9	2.516	1.493	59,3%
27 - 27,9	21	5.762	4.876	84,6%
Sum	2.879	244.450	129.595	53,0%

Tabellen ovenfor viser utnyttelse av maksimalkvote pr 5. mai fordelt på lengdegrupper. Av tabellen ser vi at utnyttelsen er dårligst blant de minste gruppene. Dette er forventet all den stund de minste fartøyene p.g.a av dårlig tilgjengelighet har hatt en svak fangstutvikling og det forhold at kvotenøkkelen er mest gunstig for de minste fartøyene sammenlignet med historisk fangst i perioden før fartøykvoteordningen ble innført. For fartøy over 14 meter er det relativt jevn utnyttelse med unntak av fartøy mellom 23 og 25 meter som har en noe bedre utnyttelse enn gruppene forøvrig.

2.2.5. FARTØY OVER 28 METER I GRUPPE I.

Det er oppfisket 12.840 tonn pr 5. mai av en gruppekvote på 26.600 tonn. Det gjenstår således 13.760 tonn. I fjor var det pr 1. mai fisket 15.050 tonn, gruppekvoten var da 27.000 tonn. For å fiske opp totalkvoten av torsk i 1995 ble det i fjor høst foretatt refordelinger til fordel for fartøy over 28 meter i gruppe I. Refordelingene medførte at denne gruppen totalt fisket 36.300 tonn i fjor.

3. KONVENSJONELLE FARTØYERS FISKE ETTER HYSE

3.1 REGULERINGSOPPLEGGET FOR FISKET ETTER HYSE KONVENSJONELLE FARTØY

Konvensjonelle fartøy kan drive et fritt fiske etter hyse innenfor gruppekvoten på 54.900 tonn. Det direkte fisket kan stoppes når det gjenstår 2.000 tonn av gruppekvoten. Dette kvantum skal dekke eventuell bifangst av hyse i fisket etter andre arter. Det er tillatt å ha inntil 25% bifangst av hyse i fisket etter andre arter, når det direkte fisket er stoppet og/eller de enkelte fartøy har fisket opp sine maksimalkvoter.

3.2 UTVIKLING I FISKET ETTER HYSE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Totalt ble det i 1995 fisket 37.000 tonn hyse med konvensjonelle redskap. Pr 5. mai i år er det fisket 16.314 tonn hyse med konvensjonelle redskap. På samme tidspunkt i fjor var det fisket knapt 13.600 tonn hyse. Deltakelsen i 1996 er på 4.029 fartøy, av disse har 2.831 fartøy fisket mindre enn 1 tonn hyse. Pr 1. mai i fjor hadde 4.569 fartøy deltatt i hysefiske.

Tabellen nedenfor viser fylkesvis fordeling av antall deltakende fartøy og fangst, samt fylkenes andel av samlet fangst pr 5. mai 1996 sammenlignet med samme tidspunkt i 1995:

Tabell 11:

Fylke	Antall deltakende fartøy	Fangst pr 5. mai-96	Andel av samlet fangst -96	Andel av samlet fangst -95
Finnmark	446	2.600	15,9%	16,5%
Troms	678	1.275	7,8%	13,0%
Nordland	1.550	3.461	21,2%	25,1%
NTøndelag	181	77	0,5%	1,4%
STrøndelag	246	492	3,0%	1,5%
Møre og R.	684	6.370	39,0%	29,5%
Sogn og F.	144	1.730	10,6%	10,2%
Hordaland	34	236	1,5%	2,0%
Andre	66	73	0,5%	0,8%
Sum	4.029	16.314	100%	100%

Som vi ser av tabellen over har Møre og Romsdal en større andel av samlet fangst av hyse i 1996 enn i 1995. Nærmere om det konvensjonelle hysefiske finnes under punkt 4 nedenfor.

4. TRÅLERNES FISKE ETTER TORSK OG HYSE

Torsk:

Trålnes gruppekvote av torsk er fullt ut fordelt, men er ikke overregulert. Trålnes gruppekvote av torsk forventes å bli oppfisket innenfor dagens reguleringsopplegg.

Hyse:

I fjor var trålernes gruppekvote av hyse overregulert med 15% fra årets begynnelse. Behovet for å foreta gjentatte refordelinger i fjor og en større totalkvote av hyse i år førte til at man i år valgte å legge inn en overregulering på 50% fra årets begynnelse. I tråd landsmøtevedtaket i Norges Fiskarlag fra oktober 1994 om langsiktig fordeling mellom redskapsgruppene, tildelte Fiskeridepartementet trålerne en gruppekvote på 35.100 tonn (39%), hvorav seitrålere har 500 tonn. Maksimalkvoten for en stortråler utgjør i 1996 578 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske fritt innenfor sin gruppekvote. Seitrålerne er regulert med bifangstprosent.

Innmeldte tall fra fabrikkskip og sluttседler pr 12. mai (uke 19) viser følgende fangstfordeling:

Tabell 12:

Redskapsgruppe:	Kvote	Fangst	Rest
Konvensjonelle	54.900	16.540	38.360
Torsketrålere	34.600	29.980	4.620
Seitrålere o.a.	500	550	-50
Sum	90.000	47.070	42.930

Tabellen over er korrigert for norske fartøyers fiske på russisk kvote.

Samlet er det fisket ca. 47.070 tonn slik at det gjenstår 42.930 tonn av den norske kvoten. Av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper gjenstår et kvantum på 38.360 tonn, mens torsketrålerne har igjen 4.620 tonn av sin gruppekvote. Seitrålerne har fisket ca. 480 tonn mens andre trålere - i hovedsak trålere som fisker vassild o.a., har tatt ca. 70 tonn hyse som bifangst. Trålfangstene avtar vanligvis i løpet av våren, slik at et kvantum på 4.600 tonn kan være tilstrekkelig til å dekke trålernes fiske et stykke ut over sommeren. Den norske totalkvoten av hyse er imidlertid stor, slik at det er naturlig å vurdere om det er rom for å la torsketrålerne fiske utover sin gruppekvote, samtidig som man sikrer at de konvensjonelle fartøyene kan ha et fritt fiske ut året.

Tabellen på neste side viser kvoter og fangst av hyse tatt med konvensjonelle redskaper i 1994, 1995 og pr. 12. mai i 1996.

Tabell 13:

Lengdegruppe	1994 31/12	1994 1/5	1995 31/12	1995 1/5	1996 12/5
Kvote i alt	45.000	45.000	45.000	45.000	54.900
0 - 14,99 m	15.621	4.482	13.568	3.758	4.181
15 - 17,99 «	8.182	1.559	5.215	1.490	1.470
18 - 20,99 «	5.219	1.762	3.996	1.259	1.181
21 - 27,99 «	3.352	1.471	2.678	1.050	1.385
28 m og over	10.229	4.124	11.401	5.177	8.318
Uoppgitt	24	74	22	5	5
Sum	42.628	13.471	36.970	1	16.540
Restkvote	2.372	31.529	8.030	32.260	38.360

Tabellen viser at konvensjonelle redskaper ikke har utnyttet sine kvoter fullt hverken i 1994 eller 1995. I 1995 hadde de fleste lengdegruppene, unntatt fartøy over 28 meter, en nedgang i fangsten, til tross for at fisket var tilnærmet fritt. Det kvantum som gjenstår av kvoten pr. 12. mai i 1996, er større enn det som samlet ble fisket av konvensjonelle redskaper i 1995.

Pr. uke 19 i 1995 hadde konvensjonelle redskaper fisket 15.000 tonn eller 40,5 % av årsfangsten, mens de tilsvarende tall for 1994 var 15.350 tonn som tilsvarte 36,0% av samlet årsfangst.

Dersom en tar utgangspunkt i fisket hittil i 1996, og legger til grunn samme prosentvise utvikling i fisket i resten av året som i 1995, vil oppfisket kvantum i 1996 komme opp i 40.800 tonn. Samme fangstutviklingen i resten av 1996 som i 1995, gir et oppfisket kvantum i år i størrelsesorden på 38.500 tonn. Sammenlignes fisket hittil i år med fisket i 1994, vil samme prosentvise utvikling som i 1994, gi et årskvantum på 45.900 tonn. Det kan i henhold til disse beregningen komme til å gjenstå mellom 9.000 og 16.000 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle redskaper i 1996.

Det synes dermed rimelig å anta at konvensjonelle fartøy ikke vil fiske opp sin gruppekvote i år.

Fra årets begynnelse er som nevnt stortrålernes maksimalkvote fastsatt til 578 tonn hyse. Dette innebærer en overregulering på 50% i forhold til gruppekvoten på 34.600 tonn. Fiskeridirektøren finner ikke å kunne øke maksimalkvoten for torsketråderne, på grunn av den allerede store overreguleringen av gruppekvoten. Dersom en skal nå målsettingen om at totalkvoten skal oppfiskes, bør det allerede nå vurderes om trålerne skal gis adgang til å fiske ut over sin tildelte gruppekvote. Denne målsettingen kan i øyeblikket oppnås mest hensiktsmessig ved at trålerne gis anledning til å fiske ut over sin gruppekvote. Dette kan også bidra til en jevnere utnyttelse innen trålgruppen ved at flere trålere gis anledning til bedre utnyttelse av sine individuelle kvoter. Konvensjonelle fartøy sin gruppekvote beholdes, men det forutsettes at det ikke blir nødvendig å stoppe fisket med konvensjonelle redskaper.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket. For å sikre at totalkvoten skal bli fisket opp, kan det på et senere tidspunkt bli behov for å øke trålernes individuelle hysekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at trålerne gis adgang til å fiske ut over sin gruppekvote av hyse. Torsketrådernes fiske etter hyse stoppes når totalkvoten beregnes å ville bli oppfisket.

5. SOMMERFISKE FOR UNGDOM

Det var på Reguleringsrådets møte i desember enighet om Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med et sommerfiske for ungdom i 1996.

Fiskeridepartementet har den 24. mai d.å. fastsatt forskrift om adgang for ungdom til å delta i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N og å fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1996. Ordningen er innført for å gi ungdom mulighet til å bli kjent med næringen og til å ha fiske som sommerjobb.

Sommerfisket i 1996 er gjort gjeldende for ungdom i aldersgruppen 15 til 25 år. Ungdom i nevnte alder som har adgang til å delta i fisket på annet grunnlag, er utelukket fra deltakelse. Ungdom som ikke fyller 15 år i 1996 kan delta i fisket med stang, håndsnøre eller juksamaskin.

Fisket gjelder perioden fra mandag 3. juni til og med fredag 23. august 1996.

Kopi av forskriften er vedlagt.

Viggo Jan Olsen ga deretter ordet til havforskerne.

Tore Jakobsen sa at begrunnelsen for de signaler Havforskningsinstituttet hadde sendt ut var resultat av de gjennomførte tokt. Han viste først til vintertoktet i Barentshavet hvor reduksjonen av de yngste årsklassene var større enn forventet. Han sa at dette i noen grad var alarmerende og kunne skyldes noe urapportert fiske.

Han viste videre til de siste 4 års undersøkelser på skreifeltene som ga en klar nedgang i det antall individer som utgjorde gytebestanden. Resultatene var beheftet med usikkerhet, men likevel var nedgangen så stor at den ga grunn til bekymring. Han presiserte imidlertid at vekstprognosen så ut til å holde og at han derfor ikke ville spekulere i den betydning resultatene kunne ha for eventuell reduksjon av kvotene. Han avsluttet med at det ikke var foretatt konkrete beregninger, men at en måtte være forberedt på at resultatene kunne medføre kvote-nedgang.

Viggo Jan Olsen konkluderte med at det forelå en «early warning», men at situasjonen ikke var sammenlignbar med den i 1988.

Jostein Bergvoll sa at nedgangen ikke kunne forklares bare med det uregulerte fisket i Smutthullet. Han spurte om forskerne hadde en oppfatning om hvorvidt kannibalisme kunne være en del av årsaken.

Tore Jakobsen var enig i at Smutthullfisket ikke var eneste forklaringen, men han viste til at dette fisket tross alt representerte et uttak på ca. 50.000 tonn over flere år. Han svarte at kannibalisme på 1993/94-årgangen ville medføre at disse kom til å bidra mindre til bestanden enn først antatt.

Viggo Jan Olsen spurte om ikke redusert havtemperatur kunne være en del av forklaringen.

Tore Jakobsen svarte at det ikke hadde funnet sted noen dramatisk endring av temperaturen. Det var ikke konstatert at den temperaturendringen som hadde skjedd hadde innvirkning på gytebestanden.

Thor Wold sa han oppfattet at det ville bli gitt anbefaling om nedgang i kvoten. De erfaringer han hadde fra fisket tilsa ikke at gytebestanden hadde gått ned. Han viste i den forbindelse til årets Lofotfiske i sin helhet. Når det gjaldt variasjoner i gyte-innsiget viste han til selens betydning og evne til å styre torskens vandringer.

Tore Jakobsen var enig i at selen påvirket adferdsmønsteret for torsken. Han viste til tidligere erfaring med varierende innsig av gytebestanden og at dette nettopp var årsaken til forskernes forbehold.

Jostein Bergvoll sa at han var forbauset over nedgangen. Han mente at den i tilfelle skyldtes at det var for mye fisk i havet. Han viste til at tilgjengeligheten av torsk ikke hadde vært bedre siden årene 1946 - 1947. Han konkluderte derfor med at havet måtte være «forpestet» av torsk og hyse.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene og presiserte at sak 1 primært var en orienteringssak. Han henledet deretter oppmerksomheten til pkt. 4 og forslaget om trålfiske etter hyse.

Jan Ivar Maråk viste til pkt. 2 i saksdokumentene om konvensjonelle fartøyers fiske etter torsk.

Han spurte om direktoratet arbeidet for å forenkle reguleringene og viste i den forbindelse til grensen for fartøy over/under 28 m. Han hevdet at det var uholdbart at fartøy under 28 m hadde adgang til å fiske større kvanta enn fartøy over denne grensen.

Viggo Jan Olsen viste til at fartøy over 28 m. hadde garantert kvote, mens de under denne grensen fisket på en maksimalkvoteordning.

Peter Gullestad sa at oppbygging av kapasitet i forhold til grensen på 28 m. var et alvorlig problem som var tatt opp med departementet, og at denne saken måtte finne sin løsning. Han presiserte at dagens regulering var valgt for å skape fleksibilitet, og at et eventuelt skille måtte komme i fremtid.

Thor Wold viste til at gruppen over 28 m. fikk den reguleringen de ba om. Han viste til at fartøy i denne gruppen hadde sikkerhet for å oppnå de kvoter som var tildelt, i motsetning til fartøy under 28 m.

Jan Ivar Maråk sa at det var akseptabelt å bli regulert som egen gruppe, men at andelen var for liten i forhold til økningen av gruppen. Han ville be om at direktoratet allerede nå begynte å forberede denne saken i god tid før neste møte i Reguleringsrådet.

Reidar Johansen spurte om statistikken omfattet de kvanta fisk som var hengt på grunn av dårlig avsetning, og i påvente av bedre pris.

Peter Gullestad svarte at det som ikke var omsatt heller ikke var med i statistikken.

Viggo Jan Olsen viste igjen til forslaget i saksdokumentene om hysefisket for trålerne.

Thor Wold sa at Norges Fiskarlag hadde tallfestet overføringen til trål til 10.000 tonn, uten økning av den individuelle maksimalkvoten.

Viggo Jan Olsen viste til at hans forslag var mer fleksibelt og at det innebar mulighet for også å eventuelt stoppe fisket før 10.000 tonn var oppfisket. Han sa videre at også Fiskeridirektørens forslag innebar uendrede maksimalkvoter. Han konkluderte med at det var lagt til grunn at det konvensjonelle kvantumet av hyse neppe ville bli fisket av denne gruppen.

Jostein Bergvoll sa at det ikke fremkom av saksdokumentene at det var en forutsetning at kvoten skulle fiskes.

Viggo Jan Olsen svarte at dette var en selvfølgelig og overordnet målsetting.

Ole Strand mente man burde foreta overføring så tidlig som mulig.

Jan Birger Jørgensen sa at det var en forutsetning at konvensjonelle fartøy ikke ble stoppet, men at trålerne kunne stoppes hvis nødvendig.

Viggo Jan Olsen bekreftet at det kunne tenkes stopp i trålerne fiske, samtidig som konvensjonell gruppe fikk fortsette.

Han kunne deretter konstatere at det var enighet i Reguleringsrådet om å gå inn for Fiskeridirektørens forslag.

Vår dato 24 MAI 1996

Vår referanse

94/1998

FISKERIDIREKTORATET

Deres dato

Deres referanse

24. MAI 96

Saksbehandler, innvalgstelefon

Rådgiver Johan H. Williams, 2234 6449

E:\johan\reguler\reg96\ungdom\for.doc

Fiskeridirektoratet

huf
telefax

SAKSNR.	DOK.NR.
2699/96	1
U.O. 2	

FORSKRIFT OM ADGANG FOR UNGDOM TIL Å DELTA I FISKE ETTER TORSK OG HYSE NORD FOR 62°N OG Å FISKE ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 1996

Fiskeridepartementet har ²⁴.....mai 1996 i medhold av §7 i lov av 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk og §§ 4 og 9 i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v., fastsatt følgende forskrift :

§ 1 Forbud

Det er forbudt for norske fartøy som driver fiske med konvensjonelle redskap å fiske etter artene torsk og hyse nord for 62°N i 1996, med mindre en har tillatelse i henhold til forskrift om adgang til å delta i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N i 1996 og forskrift om regulering av fiske etter hyse med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 1996. Det er forbudt å fiske rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1996, med mindre en har tillatelse i henhold til forskrift om regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1996.

Forbudet i første ledd gjelder ikke for de som fyller vilkårene til å delta i ordningen om adgang for ungdom til å delta i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N og å fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1996.

§ 2 Vilkår for å delta

a) Deltaker i ordningen må fylle 15 år i 1996 men ikke være fylt 25 år på forskriftens ikrafttredelsestidspunkt, og ikke i 1996 ha adgang til å delta i fisket etter torsk og hyse nord for 62°N eller adgang til å fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 1996.

b) Fartøyet som nyttes i ordningen må være under 10 meter største lengde. Fiskerisjefen i det enkelte fylke kan i særlige tilfelle dispensere fra bestemmelsen om lengdebegrensning.

c) For å kunne delta i ordningen i 1996 må vedkommende ungdom før fisket tar til registreres på eget skjema som sendes fiskerisjefen.

§ 3 Redskapsbegrensning

Fisket kan drives med følgende redskaper:

- a) Stang og håndsnøre, og b) juksamaskin, og c) garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og d) liner med inntil 300 angler, og e) inntil 10 teiner eller ruser.

§ 4 Ungdom under 15 år

Ungdom som ikke fyller 15 år i 1996, kan delta i fisket med stang, håndsnøre eller juksamaskin.

§ 5 Bifangst av blåkveite

Det er ikke tillatt å ha mer enn inntil 5% bifangst av blåkveite av fangsten om bord til enhver tid eller av landet fangst.

§ 6 Levering av fangst

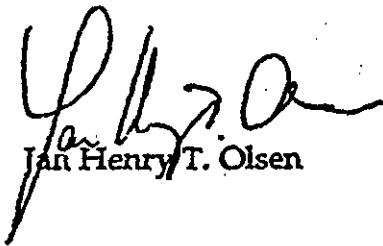
Det er forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy. Fangst kan bare leveres til godkjent kjøper. Kjøper skal skrive ut bryggeseddel/ sluttseddel etter salgslagets bestemmelser spesifisert på art straks etter levering og seddelen skal undertegnes av kjøper og fisker før denne forlater mottaksstedet. I rubrikken for registreringsmerke påføres det av fiskerisjefen tildelte nummer.

§ 7 Straff

Forsettlig eller uaktsomt overtredelse på denne forskrift straffes i henhold § 53 i lov av 3. juni 1983 om saltvannsfiske m.v. og lov av 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk. Medvirkning og forsøk straffes på samme måte.

§ 8 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft mandag 3. juni og gjelder til og med fredag 23. august 1996.

Jan Henry T. Olsen

Halvard P. Johansen

SRJ/

FISKERIDIREKTORATET	
30. MAI 1996	
SAKSNR. 2759/96	DOK.NR. 1
U.C. 8	

Hyse: Fiske-ole.
Gulestad
Wage
Plasse

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Scot T

30. mai 1996

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62° N I 1996 - REFORDELING AV KVANTUM.

Norges Fiskarlag har i arbeidsutvalgsmøtet 30. mai 1996 drøftet utviklingen i fisket etter hyse nord for 62° N og fattet følgende vedtak:

«Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag viser til landsstyrevedtak 17B/96 «Regulering av fisket etter hyse», hvor det ble uttalt at en ville følge utviklingen i fisket nøye og komme med forslag om endringer i reguleringsopplegget for fisket etter hyse dersom dette skulle bli nødvendig.

I følge Fiskeridirektoratets oversikt over oppfisket kvantum hyse nord for 62° N, er trålerne gruppekvote i ferd med å bli oppfisket. Samtidig er det flere fartøy som ikke har fått fiske innenfor tildelt maksimalkvote som følge av overregulering innenfor trålergruppen.

Arbeidsutvalget er av den oppfatning at det innenfor den fastsatte totalkvote er grunnlag for at trålere som ikke har fisket tildelt maksimalkvote, bør kunne gis anledning til å fortsette fisket av hyse. Dette bør da begrenses innenfor et kvantum på 10.000 tonn. Det presiseres samtidig at Arbeidsutvalget ikke finner grunnlag for å foreta justeringer av det enkelte fartøys maksimalkvote, noe som innebærer at fartøy som har fisket opp tildelt maksimalkvote ikke kan fortsette et fiske etter hyse, inklusive eventuell innblanding.

Det er en forutsetning at fisket for konvensjonelle redskaper ikke må bli stoppet, dersom deres gruppekvote skulle bli nådd før årets slutt.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Jan Birger Jørgensen

Jan Birger Jørgensen

Elling Lorentsen

Elling Lorentsen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

REGULERING AV SEIFISKET I 1996

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det fremkommer:

1. Nordsjøen og Skagerrak.

Etter forhandlingene med EU har Norge en kvote på 57.720 tonn i Nordsjøen og Skagerrak. 5.000 er avsatt til å dekke tredjelands sitt fiske, slik at den norske kvoten er 52.720 tonn. Den norske kvoten er fordelt med gruppekvote på 8.000 tonn til notfisket og 36.720 tonn til trålerne. For trålerne er det også fastsatt en maksimalkvote på 2.000 tonn. Fra årets begynnelse ble det avsatt 8.000 tonn til dekning av et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. Den 10. mai endret Fiskeridepartementet avsetningen til gruppekvote.

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over årsfangst i 1994 og 1995, oppfisket kvantum ved utgangen av mai i 1995 og 1996, og kvoter og restkvoter i 1996 fordelt på redskap. Tallene for 1996 er basert på foreløpige sluttseddeloppgaver og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Tabell 1

Redskap	Årsfangst 1994	Årsfangst 1995	Fangst. utg. mai 1995	Kvoter/ avsetning 1996	Fangst. utg. mai 1996	Rest 1996
Not	4.100	6.920	1.950	8.000	360	7,640
Trål	40.300	39.415	11.960	36.720	11.290	25.430
Garn og andre	5.900	6.955	4.870	8.000	6.950	1.050
Sum	50,300	53,290	18.780	52.720	18.600	34.120

Kilde: Sluttseddelstatistikk

Tallmateriale viser at det er fisket i alt ca. 18.600 tonn ved utgangen av mai og at det gjenstår vel 34.000 tonn av kvoten. På samme tidspunkt i fjor var det registrert et kvantum på ca. 18.800 tonn, og det gjensto da ca. 32.000 tonn.

Tabell 1 viser at det har vært et svært godt garnfiske til nå i 1996, med et oppfisket kvantum på nesten 7.000 tonn. Dette er 2.000 tonn mer enn på samme tidspunkt i 1995 og det gjenstår bare 1.000 tonn av gruppekvote på 8.000. Seifisket med konvensjonelle redskaper i første halvår har vist en stigende tendens i årene etter 1990. På grunn av utviklingen i det konvensjonelle fisket, endret Fiskeridepartementet som nevnt den 10. mai avsetningen på 8.000 tonn til en gruppekvote, for å kunne ha en mulighet til å stoppe fisket. Gjennomsnittsfangsten i perioden fra juni til desember i årene fra 1990 til 1995 har ligget omkring 1.600 tonn, og viser at det er et reguleringsbehov for denne redskapsgruppen.

Ved utgangen av mai i år er det registrert en fangst på 360 tonn med not, mens det ved utgangen av mai i 1995 var registrert 1.950 tonn. I tidligere år har notfangsten i perioden fra juni til desember variert mellom knapt 500 og vel 6.200 tonn. Variasjonen i seinotfisket fra år til år skyldes at fisket i enkelte år har vært begrenset av minstemålet, mens svingningene i fangstresultatet i andre år har hatt sammenheng med pris og markedsforhold. En utvikling i notfisket fra og med juni og ut året som i perioden fra 1990 til 1994, tilsier at årskvantumet kan komme til å utgjøre mellom 900 og 6.600 tonn, dvs. godt innenfor gruppekvoten på 8.000 tonn.

Det gjenstår vel 25.000 tonn av trålkvoten i Nordsjøen og Skagerrak ved utgangen av mai. For trålfisket ligger fangstutviklingen på omtrent samme nivå som i 1995, dvs. i underkant av 12.000 tonn.

Prognosene for både not- og garnfisket er forbundet med stor usikkerhet og da trålerne fortsatt har kvote igjen, er det på det nåværende tidspunkt ikke grunnlag for å foreta endringer i reguleringsopplegget for seifisket i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren vil følge utviklingen i fisket, og vil foreslå endringer i reguleringsopplegget dersom det skulle vise seg å være nødvendig for å sikre at den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak blir tatt.

2. Seifisket nord for 62°N.

Totalkvoten for 1996 er fastsatt til 158.000 tonn. Det ble satt av et kvantum på 40.000 tonn av totalkvoten til dekning av et fritt fiske med konvensjonelle redskaper. Avsetningen er økt med 5.000 tonn i forhold til 1995. Som i tidligere år ble det satt av et kvantum på 20.000 tonn som "bufferkvote" til fordeling mellom not- og trålgruppen på et senere tidspunkt avhengig av utviklingen i fisket. Det resterende kvantum ble fordelt likt mellom not og trål med en gruppekvote på 49.000 tonn til hver. Trålkvoten ble fordelt med 39.200 tonn (80%) til fartøy med torsketråltillatelse og 9.800 tonn (20%) til trålere med seitråltillatelse. Trålfisket blir i tillegg regulert med en generell maksimalkvote på 1.500 tonn pr. fartøy.

Trålfisket utviklet seg bedre enn tidligere antatt, og for å unngå en stopp i fisket, fordelte Fiskeridepartementet den 15. mai 10.000 tonn av bufferkvoten til trålerne etter forslag fra Fiskeridirektøren. 2.000 tonn ble tildelt fartøy med seitråltillatelse, mens de resterende 8.000 tonn ble tildelt torsketrålere. Dette gir torsketrålere en kvote på 47.200 tonn sei og seitrålerne en kvote på 11.800 tonn sei. Den generelle maksimalkvoten på 1.500 tonn ble ikke endret.

Tabell 2 nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum i tusen tonn fordelt på redskaper ved utgangen av 1994 og 1995, og pr. utgangen av mai 1995 og 1996. Tallene for 1996 er basert på foreløpige sluttseddeloppgaver og estimerte tall for de to siste ukene i mai.

Tabell 2

Redskap	Årsfangst 1994	Årsfangst 1995	Fangst utg. mai 1995	Kvoter/ avsetning 1996	Fangst utg. mai 1996	Rest 1996
Not	29,3	21,8	2,1	49,0	0,2	48,8
Trålere m/torske- tråltillatelse	59,1	81,9	41,9	47,2	37,5	9,7
Trålere m/industri el. nordsjøtillatelse	16,3	19,2	10,4	11,8	9,2	2,6
Garn og andre	33,5	43,1	20,5	40,0	25,0	15,0
Bufferkvote				10,0		10,0
Sum	137,3	166,0	74,9	158,0	71,9	86,1

Samlet er det fisket ca. 72.000 tonn sei ved utgangen av mai 1996. I tillegg kommer et kvantum på kjøll i fabrikktrålerne som er anslått til ca. 3.000 tonn.

Notfisket etter sei.

Tabellen viser at notfisket bare såvidt er kommet i gang. Notkvoten har i de senere år ikke blitt fullt utnyttet. Notfisket har fra 1990 til 1995 variert mellom 24.600 og 38.800 tonn. Fisket, som foregår i andre halvår - særlig i månedene august og september, har i disse årene vært til dels sterkt begrenset av en vanskelig omsetningssituasjon for notsei.

Siden 1983 (54.100 tonn) har notfisket ikke oversteget 50.000 tonn (jfr. vedlagte tabell 1). Erfaringen fra seinotfisket de siste årene, tilsier at not ikke vil ha behov for noen tildeling av bufferkvoten, da det er lite sannsynlig at gruppekvoten vil bli utnyttet fullt ut. Imidlertid er det i 1996 innført en del støttetiltak overfor fiskeindustrien i Finnmark, men dette kan neppe bidra til en særlig bedring i mottakssituasjonen for notfanget sei.

Fisket etter sei med konvensjonelle redskaper.

Fisket med konvensjonelle redskaper har tidligere ikke vært regulert med en gruppekvote, men det har vært avsatt et kvantum for å dekke et fritt fiske. Disse avsetningene har imidlertid økt fra år til år fordi fisket har overskredet avsetningen. Avsetningen har således økt fra 29.640 tonn i 1993 til 33.000 tonn i 1994, 35.000 tonn i 1995, og 40.000 tonn i 1996.

Ved utgangen av mai er det fisket ca. 25.000 tonn med konvensjonelle redskaper, som er en økning på 4.500 tonn i forhold til 1995. Samme utvikling i fisket i resten av året som i 1995, tilsier at det kan bli fisket inntil ca 48.000 tonn sei nord for 62 i 1996. Fortsetter samme utvikling i resten av året som hittil i 1995, vil det bli landet nesten 55.000 tonn i 1996. Dette synes imidlertid lite realistisk. Med samme utvikling som i 1995, kan avsetningen på 40.000 tonn bli overfisket med inntil 8.000 tonn på årsbasis.

Med den veksten som har vært i seifisket med konvensjonelle redskaper de siste årene, hadde det vært hensiktsmessig å omgjøre avsetningen til gruppekvote. Generelt mener

Fiskeridirektøren at det er uheldig å innføre reguleringer av et fiske såpass sent ut i året, og når utviklingen i notfisket ser ut til å gjøre det aktuelt med flere refordelinger av gruppekvote, vil Fiskeridirektøren først dekke inn den konvensjonelle flåtens kvantumsbehov ut over avsetningen på 40.000 tonn, før det foretas eventuelle refordelinger til trålerne.

På Reguleringsrådets møte i desember 96 vil Fiskeridirektøren komme med forslag til regulering av det konvensjonelle fisket med konvensjonelle redskaper

Trålfisket etter sei

For fartøy som tidligere hadde enten en industritrål og/eller en nordsjøtillatelse ble det fra 1/1-96 ble opprettet en egen seitråltillatelse for de fartøy som tidligere hentet sin hovedinntekt fra trålfisket etter sei i området mellom 62°N og 65°N. Adgangen til å drive et trålfisket etter sei i medhold av en industritrål- eller nordsjøtillatelse ble samtidig begrenset til å gjelde sør for 62°N.

Som nevnt fikk trålerne 15. mai d.å. 10.000 tonn av bufferkvoten, der 2.000 tonn ble tildelt fartøy med seitråltillatelse, mens 8.000 tonn ble tildelt torsketrålerne. Ved utgangen av mai har torsketrålerne igjen 6.700 tonn av kvoten, mens industri-/nordsjøtrålerne har en restkvote på 1.400 tonn. For torsketrålernes del skulle dette kvantumet kunne dekke et fiske i 3 - 6 uker, mens seitrålerne skulle kunne fiske i 4 - 5 uker enda før det kan bli nødvendig å stoppe fisket. Med nåværende fisketakt kan altså trålfisket bli stoppet i tidsrommet fra slutten av juni til midten av juli.

Fiskeridirektøren vil tilrå at trålerne tildeles de siste 10.000 tonn av bufferkvoten, og når dette eventuelt skal skje. Med en slik økning, forventes trålfisket kunne fortsette uavbrutt til ut i september.

Maksimalkvoten for trålerne er som nevnt fastsatt til 1.500 tonn, og ble ikke endret i forbindelse med økningen i gruppekvote 15. mai.

Som vanlig er det stor variasjon i innsatsen i trålfisket etter sei både mellom og innen de enkelte trålgruppene. Selv om noen fartøyer vil bli begrenset av den gjeldende maksimalkvoten på 1.500 tonn, vil trålernes gruppekvote ventelig bli oppfisket, om enn på et noe senere tidspunkt. Det er således ikke behov for å øke maksimalkvote for å sikre at trålernes gruppekvote skal bli tatt. Spørsmålet om en økning av maksimalkvoten er derfor både et spørsmål om den interne fordeling av fangstmuligheter i trålfisket etter sei innen trålgruppen, og et spørsmål om hvor raskt en ønsker at gruppekvote skal bli tatt. Det er etter Fiskeridirektørens oppfatning ikke behov for å foreslå en økning av trålernes maksimalkvote.

Viggo Jan Olsen refererte forslaget vedrørende seifisket sør for 62° N og konstaterte at Reguleringsrådet var enig om å gå inn for dette.

Viggo Jan Olsen viste deretter til forslaget om å fordele resten av bufferkvoten nord for 62° N.

Han sa at dette kunne skje innenfor rimelig sikre grenser uten at det gikk ut over andre grupper, f.eks. not.

Thor Wold mente at dette var dristig, og han viste til at ved dags dato ifjor hadde en enda ikke startet fisket på bufferkvoten.

Viggo Jan Olsen sa at han var overbevist om at not ikke ville fiske sin andel og viste til den overordnede målsetning om at kvoten burde utnytted.

Thor Wold fremsatte forslag om å avvente fordeling av resten av bufferkvoten til 15. august.

Viggo Jan Olsen viste til at dette forslaget ville innebære stopp og gjenåpning av fisket. Han sa videre at et slikt resultat alltid ville medføre kritikk, spesielt hvis det ikke var påkrevd.

Jostein Bergvoll sa at han langt på vei var enig med Thor Wold. Han viste til at kapasiteten på mottakssiden var redusert om sommeren og at en stopp i seg selv ikke var noen katastrofe. Han mente det ville få mye større konsekvenser om fisket ble stoppet senere på høsten.

Ole Strand sa at dette ikke var noen prinsippsak, og at han kunne støttet Thor Wold. Han viste til at Råfisklaget senest et par dager før hadde forespurt om mulig fabrikktråler som mottaksfartøy.

Viggo Jan Olsen sa at han ikke hadde noen problemer så lenge næringen var enig og trakk derfor sitt forslag tilbake.

Jan Ivar Maråk viste til at til tross for at trålerne hadde ulik driftsmønster så var kvoten lik. Han mente at Fiskeridirektoratet burde vurdere en fartøykvoteordning for trålerne seifiske i fremtidige reguleringer. Han sa videre at i stedet for å binde fordelingen til 15. august burde den kunne foretas når behovet meldte seg.

Thor Wold presiserte at han stod fast ved sitt forslag om fordeling etter 15. august.

Viggo Jan Olsen kunne deretter konstatere at Reguleringsrådet var enig i å gå inn for Thor Wold's forslag .

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1996.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. GJENNOMFØRING AV FISKET I 1995.

1.1. INNLEDNING

I 1995 hadde Norge en disponibel totalkvote på 199.706 tonn makrell. Totalkvoten var etter norske reguleringer fordelt med 58.926 tonn nord for 62° N, 15.750 tonn i Færøy-sonen, 109.880 tonn i Nordsjøen og 15.150 tonn i EU-sonen vest av 4° V.

Fleksibiliteten fra 1993 og 1994 ble opprettholdt slik at Norge kunne fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Videre kunne hele kvoten på 15.150 tonn i EU-sonen vest av 4° V også fiskes i ICES IVa i Nordsjøen. Kvoten i Færøy-sonen kunne også fiskes i NØS nord for 62° N og i internasjonalt farvann.

Den norske totalkvoten på 199.706 tonn ble fordelt med en gruppekvote på 20.000 tonn til kystgruppen, 4.400 tonn til trålgruppen og 175.306 tonn til fartøy i ringnotgruppen.

Det norske fisket var i all hovedsak et fiske til konsum. I 1995 gikk 98% av landingene til konsum mot 95% i 1994.

1.2. KYSTFARTØYGRUPPEN

I 1995 ble kystfartøygruppens fiske regulert med en gruppekvote på 20.000 tonn. Kvantumsregulering i form av en gruppekvote var en endring fra tidligere år, hvor kystfartøygruppen tradisjonelt hadde vært regulert med en avsetning. På bakgrunn av erfaringene fra 1994 hvor avsetningen ble for knapp, samt en ekspansjon i gruppen, gjorde at kystfartøygruppen i 1995 ble regulert med en gruppekvote. Det gjorde det mulig å stoppe fisket når gruppekvoten var beregnet oppfisket.

Da en omgjorde kvantumet til kystfartøygruppen fra å være en avsetning til å bli en gruppekvote, gikk en samtidig inn på en modell der fartøy under 13 meter største lengde og fartøy som fisker med dorg, harp eller garn ikke skulle omfattes av en stopp i fisket.

Videre ble det gitt hjemmel til Fiskeridirektøren for å kunne dispensere fra stoppen i fisket for de tradisjonelle kystnotfartøyene over 13 meter. I samråd med Norges Fiskarlag ble det utarbeidet et sett kriterier for å definere hvilke fartøy over 13 meter som ville kunne få dispensasjon fra en stopp i fisket. Disse kriteriene ble fastsatt av Fiskeridepartementet i forskrift av 21. september 1995 om endring av forskrift om regulering av fisket etter makrell i 1995. Det sentrale i dispensasjonsvurderingen skulle være om fartøyet hadde drevet et kystnotfiske etter makrell i minst to av årene 1992, 1993 og 1994, og hvor minst 50% av levert makrellfangst i ett av disse årene hadde vært låssatt. Fiskeridirektoratet la til grunn at det var 7 fartøy som ville kunne tilfredsstille kriteriene som «tradisjonelt kystnotfartøy» i 1995.

Fiskeridirektøren mottok to dispensasjonssøknader fra gruppen fartøy på 13 meter og over. En søker tilfredsstilte kriteriene og ble innvilget. En søknad tilfredsstilte ikke kriteriene og ble avslått.

Fartøy i kystgruppen ble regulert med en maksimalkvote som ble utregnet med en basiskvote på 1.860 hl. Med en faktor på totalt 4.35 gav dette en maksimalkvote på 8.091 hl (728 tonn) i 1995.

For å delta i kystfisket med not måtte høvedsmannen stå i fiskermanntallet og fartøyet stå i merkeregisteret.

Fisket ble stoppet den 24. oktober, da Fiskeridirektoratet basert på innmeldte tall til Norges Sildesalgslag, hadde beregnet at kvoten ville bli oppfisket. Da det viste seg at utlosset kvantum var noe mindre enn det innmeldte ble fisket reåpnet den 26. oktober. Det gjenstod da ca. 300 tonn makrell. Fisket ble igjen stoppet den 31. oktober.

Det ble levert 170 tonn makrell fra fartøy som ikke var berørt av stoppen i fisket.

Kystfartøygruppen fisket totalt 20.067 tonn i 1995.

1.3. TRÅLGRUPPEN

Trålerne gruppekvote på 4.400 tonn i 1995 måtte fiskes til konsum. For å sikre at konsumpåbudet kunne oppfylles ble det stilt krav om at trålerne måtte være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Trålfisket ble åpnet den 15. oktober 1995.

Totalt var det påmeldt 47 fartøy for deltagelse i trålfisket i 1995 mot 46 fartøy i 1994.

På bakgrunn av påmeldt deltagelse ble maksimalkvoten fastsatt til 150 tonn. Det ble ikke fastsatt turkvote for trålerne i 1995.

Trålerne fiske etter makrell ble stoppet den 25. november 1995, da gruppekvoten på 4.400 tonn var oppfisket.

Trålerne fisket totalt 4.598 tonn makrell. Av dette ble 4.295 tonn levert til konsum og 303 tonn levert til mel/olje.

1.4. RINGNOTGRUPPEN

Av gruppekvoten på 175.306 tonn makrell til ringnotgruppen ble 172.306 tonn fordelt. 74.676 tonn til et fiske nord for 62° N og 97.630 tonn makrell til et fiske sør for 62° N.

Et ufordelt kvantum på 3.000 tonn makrell ble avsatt til dekning av bifangst av makrell i hestmakrellfisket, se punkt 1.7.

Fisket i ringnotgruppen var fartøykvoteregulert.

Deltagelsen i ringnotgruppen for fartøy mellom 21,35 - 27,50 meter ble avgrenset til de fartøy som hadde deltatt i havmakrellfisket i ett av årene 1992-1994.

Ringnotgruppens makrellfiske ble åpnet ved årsskiftet.

I forbindelse med behandlingen av makrellreguleringer for 2. halvår 1995 fastsatte Fiskeridepartementet ut fra markedsmessige hensyn en midlertidig stopp i fisket for ringnotgruppen fra 30. juni og frem til 21. august 1995. Dette var tilsvarende som i 1994, og i samsvar med Reguleringsrådets tilråding.

Fartøy i ringnotgruppen som skulle delta i fisket nord for 62° N, måtte ha startet fisket innen 31. august. Siste startdato i ringnotfisket sør for 62° N ble satt til 1. oktober. Dette var samme ordning som i 1994.

Av hensyn til avviklingen av seinotfisket nord for 62° N gav Fiskeridirektøren dispensasjon fra siste startdato nord for 62° N til 10 fartøy med inntil 15 dager. I tillegg fikk 6 fartøy dispensasjon fra siste startdato i fisket på grunn av havari.

Totalt fisket ringnotgruppen 176.758 tonn.

1.5. SAMLET FISKE I 1995

I følge sluttseddelstatistikken ble det totalt fisket 201.422 tonn makrell i 1995. Dette innebærer at det ble fisket vel 1.700 tonn makrell mer enn den norske totalkvoten på 199.706 tonn. I tillegg ble det fisket makrell som bifangst i hestmakrellfisket.

Til tross for et nokså stramt reguleringsopplegg i utgangspunktet ble totalkvoten overfisket i 1995. Erfaringene fra 1995-reguleringen og den vanskelige biologiske situasjonen for makrell, nødvendiggjør en stram regulering i 1996.

1.6. G-6 ORDNINGEN

Ordningen med en særskilt kvoteavregning av makrell over 600 gram (G6) ble videreført i 1995.

Avregningsfaktoren ved sesongstart den 21. august ble fastsatt til 2,22 tilsvarende en maksimal prosent på 45 av makrell over 600 gram. Denne avregningsfaktoren ble ikke endret i løpet av sesongen.

1.7. BIFANGST AV MAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL

I 1995-sesongen deltok 118 norske fartøy i hestmakrellfisket. I sluttseddelstatistikken ble det registrert 96.100 tonn hestmakrell, hvorav 38.200 tonn (40%) gikk til konsumanvendelse.

Av kvantumet på 96.100 tonn, ble 2.200 tonn levert av trålerne.

Det var tillatt med en innblanding på inntil 10 % i vekt av makrell ombord eller ved levering i hestmakrellfisket.

I 1994 ble det for enkelte av leveransene til mel- og oljeindustrien avdekket innblanding av makrell utover de maksimalt 10% som var tillatt etter reguleringsforskriften. Det ble i denne sammenheng avdekket tilfeller hvor makrell ble ført som hestmakrell på sluttseddelen. På bakgrunn av tilgjengelig informasjon om omfanget av innblanding av makrell i hestmakrellfisket i 1994, ble det vedtatt å ta høyde for forventet innblanding av makrell i hestmakrellfisket i 1995 ved å avsette 3.000 tonn til å dekke denne forventede bifangsten.

Avsetningen ble fratrukket ringnotgruppens kvote, men et ubrukt kvantum kunne tilbakeføres ringnotgruppen senere i sesongen. En valgte å legge den såkalte «sildemodellen», som benyttes i industritrålernes fiske av nordsjøsild, til grunn for denne bifangstreguleringen.

Også i 1995 ble det avdekket tilfeller med innblanding av makrell i hestmakrellfangstene, men på grunn av at kontrolloppfølgingen i hestmakrellfisket ikke kunne prioriteres i tilstrekkelig grad i 1995 har det vært vanskelig å beregne et kvantum. Mye tyder imidlertid på at avsetningen på 3.000 tonn ble overskredet.

I forhold til avviklingen av de to fiskerier, og muligheten til å delta i makrell fiske uten å risikere reduksjon i en eventuell gjenstående fartøykvote i forbindelse med et ansvarlig hestmakrellfiske, la Fiskeridirektøren til grunn at fartøy med gjenstående fartøykvote av makrell kunne lande inntil 10% bifangst av makrell i vekt av hele fangsten uten å belaste fartøykvoten. Når det gjaldt innblanding fra 10% og over skulle verdien av dette tilfalle salgsorganisasjonen, selv om fartøyet hadde gjenstående fartøykvote av makrell, og belastes makrellkvoten avsatt til bifangst i hestmakrellfisket. Dersom andelen av makrell var over 50%, skulle den belastes fartøyets eventuelle gjenstående kvote av makrell.

2. REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL I 1996

2.1. BESTANDSSITUASJONEN

Bestanden er fortsatt i dårlig forfatning og blir betraktet som utenfor sikre biologiske grenser. Tiltrådingen fra ACFM går ut på at bestanden trenger maksimal beskyttelse.

ACFM har uttalt at gytebestanden i 1995 ble anslått til å være på omlag 2,1 millioner tonn. For å kunne gjenoppbygge og opprettholde en gytebestand på minst 2,3 millioner tonn, som regnes for å være et minimumsnivå for gytebestanden, anbefalte ACFM for 1996 en reduksjon i fiskedødligheten på mellom 60-80% sammenlignet med 1994.

Makrellkvoten for 1996 vedtatt av Norge og EU innebærer en reduksjon i fiskedødligheten på 40% sammenlignet med fiskedødligheten i 1994. Årsaken til at en fant å kunne avtale en mindre reduksjon i fiskedødligheten enn tilrådingen fra ACFM, er at 1996-avtalen mellom Norge og EU legger sterke føringer på fastsettelsen av TAC for makrell i 1997. Norge og EU legger med dette til grunn en flerårig forvaltningsstrategi som innebærer en fiskedødlighet på 0,175 i 1996 og 0,15 i 1997 med mindre fremtidige råd fra forskerne krever omforming av dette kvote-arrangementet.

2.2. AVTALESITUASJONEN OG KVOTER I 1996

Totalt har Norge 133.430 tonn makrell til disposisjon for norske fiskere i 1996, hvorav 29.630 tonn må fiskes nord for 62° N.

I kvoteavtalen mellom Norge og EU for 1996 ble det enighet om å redusere partenes samlede uttak av makrell fra 608.080 tonn i 1995 til 407.365 i 1996, inkludert en kvote på 1.865 tonn til Sverige i ICES IIIa.

Kvoten på 407.365 tonn makrell er en reduksjon på 33,3% i forhold til kvoten i 1995.

Innlemmelsen av en særskilt kvote til Sverige er et nytt element innenfor det bilaterale samarbeidet mellom Norge og EU, og det avløser den tidligere norske avsetningen til svenskenes tradisjonelle kystfiske i Skagerrak/Kattegat. I kvoteavtalen er Sverige referert til som «a Community Member State».

I forbindelse med en forventet inngåelse av en bilateral avtale mellom Norge og Sverige er det i tillegg lagt til grunn at Sverige vil bli tilstått et kvantum på 240 tonn makrell fra den norske kvoten.

EU-avtalen for 1996 fastsetter en bruttokvote på 261.100 tonn til EU i de vestlige ICES områdene Vb (EU-sonen), VI, VII, VIII (a, b, d, e), XII og XIV. Til fratrekk kommer overføring til Norge på 10.100 tonn og en overføring til Færøyane på 3.930 tonn. Etter kvoteavtalen mellom EU og Norge kan hele den norske kvoten på 10.100 tonn vest av de britiske øyene fiskes i Nordsjøen i ICES IVa.

Norge har en kvote på 93.510 tonn makrell nord for 62° N. Til fradrag kommer en overføring på 10.100 tonn til EU og en kvote på 3.980 tonn til Færøyane.

Dette gir Norge 79.430 tonn makrell til disposisjon i NØS nord for 62° N. Sammen med kvoten på 10.200 tonn i Færøy-sonen gir dette Norge 89.630 tonn nord for 62° N.

I EU-avtalen for 1996 er fleksibilitet fra tidligere år videreført slik at Norge kan fiske 60.000 tonn av kvoten fastsatt for NØS nord for 62° N i ICES IVa i Nordsjøen. Norge står da tilbake med 29.630 tonn som må fiskes nord for 62° N.

EU-avtalen fastsetter en TAC på 50.890 tonn for Nordsjøen/-Skagerrak-området ekskludert kvoten på 1.860 tonn til Sverige i ICES IIIa. Av dette er norsk bruttokvote 33.940 tonn. Etter en eventuell overføring til Sverige på 240 tonn er det disponible kvantum for norske fiskere 33.700 tonn.

Norske fiskere har ikke adgang til å fiske sør for 57°30' N, dvs. i ICES IVb. Det norske fisket i Skagerrak/Kattegat, ICES IIIa, er ifølge EU-avtalen avgrenset til maksimalt 3.000 tonn. I det norske reguleringsopplegget inngår kvoten på 3.000 tonn i kystfisket.

2.3. FISKET HITTIL I 1996.

Fisket etter makrell ble åpnet ved årsskiftet for fartøy i ringnot- og kystfartøygruppen. Trålfisket har ikke vært åpnet. Totalt er det pr. 15. mai 1996 registrert fisket 963 tonn makrell,

hvorav kystfartøygruppen har fisket 35 tonn. Tilsvarende tall for 1995 var henholdsvis 1.260 tonn og 100 tonn.

2.4. REGULERINGSOPPLEGGET FOR DE ENKELTE FARTØYGRUPPER.

2.4.1. Kystfartøygruppen

Tabell 1 nedenfor viser avsetning/kvote og fangstmengde til kystfartøygruppen de siste årene.

Tabell 1 Kystgruppen 1990-1995 (Kvantum i tonn)

År	1990	1991	1992	1993	1994	1995
Gruppeavsetning/-kvote	18.000	20.000	20.000	19.000	19.000	20.000
Fangst	17.500	17.700	19.000	17.800	23.500	20.100

Norges Fiskarlag har under Landstyresak 18A/96 behandlet regulering av fisket etter makrell 2. halvår i 1996.

Det er vist til punkt 5 i Landsmøtesak 11/94, og anbefalt at kystgruppen får en avsetning på 20.000 tonn, 2% av totalkvoten avsettes til trålerne og resterende kvantum fordeles til ringnotgruppen.

På bakgrunn av erfaringene fra 1995 vil Fiskeridirektøren gå inn for at kystfartøygruppen også i 1996 tildeles en gruppekvote, og at denne settes til 20.000 tonn. Dette vil gjøre det mulig å stoppe fisket når kvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren vil på det nåværende tidspunkt ikke foreslå en adgangsbegrensning i kystgruppen. En viser også til at dette spørsmålet er under utredning i Norges Fiskarlag.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppen tildeles en gruppekvote på 20.000 tonn.

Norges Fiskarlag har tidligere gått inn for at de tradisjonelle kystnotfartøyene ikke skal omfattes av en stopp i fisket når gruppekvoten er oppfisket. Dette spørsmålet er også behandlet under landsstyre sak 18A/96, hvor det vises til ordningen som ble innført i 1995, se punkt 1.2. Fiskeridirektøren vil videreføre den modellen som ble innført i 1995, hvor fartøy som fisker med dorg, harp og eller garn og fartøy under 13 meter ikke blir omfattet av en eventuell stopp i kystgruppens fiske. Videre at Fiskeridirektøren kan dispensere fra en eventuell stopp i fisket for tradisjonelle kystnotfartøy over 13 meter etter de samme kriteriene som ble fastsatt i 1995, men at en i 1996 legger til grunn årene 1993-1995 som referanseperiode for å ha deltatt i et låssettingsfiske.

Fiskeridirektøren foreslår at kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 største lengde stoppes når gruppekvoten beregnes å ville bli oppfisket i løpet av året, og at kystnotfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med dorg, harp eller garn ikke vil bli omfattet av en eventuell stopp i fisket.

Videre foreslår en at Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon fra en eventuell stopp i fisket for fartøy i kystfartøygruppen med en største lengde på 13 meter og over som har drevet kystnotfiske etter makrell i to av årene 1993, 1994 og 1995, og hvor minst 50% av levert makrellfangst i ett av disse årene har vært låssatt.

Ved overdragelse av fartøy med dispensasjon har ny eier ikke krav på å få overført denne retten til seg.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

De siste årene hvor kystfartøygruppen ble regulert med en gruppeavsetning, har det vært en forbindelse mellom maksimalkvoten til fartøy i kystgruppen og de minste SUK-fartøyene ved at maksimalkvoten til kystfartøygruppen ble utregnet ved å multiplisere en stipulert basiskvote på 1.860 hektoliter med den kvotefaktor som ble fastsatt for fartøy i ringnotgruppen. Videre var det en forbindelse mellom maksimalkvoten til kystfartøy og fartøy i ringnotgruppen ved at en eventuell faktorøkning for ringnotgruppen automatisk medførte en økning i maksimalkvoten for kystfartøyene.

Fra og med 1995 har kystfartøygruppen som nevnt vært regulert med en gruppekvote. I en situasjon der ringnotgruppens kvote blir sterkt redusert, kan en forbindelse mellom faktoren i ringnotgruppen og maksimalkvoten i kystfartøygruppen redusere muligheten for

kystfartøygruppen å utnytte sin gruppekvote. Med egen gruppekvote bør maksimalkvoten i kystfartøygruppen vurderes med grunnlag i fangstutviklingen i kystfartøygruppen sett i relasjon til egen gruppekvote. Fiskeridirektøren vil likevel foreslå at en ved en første fastsettelse av maksimalkvote for kystfartøygruppen, legger til grunn den faktoren som fastsettes for ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl. En eventuell økning i kystfartøygruppens maksimalkvote vil bli vurdert på grunnlag av fangstutviklingen i kystfartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at for å delta i kystnotfisket skal hovedsmannen stå i fiskermanntallet og fartøyet være registrert i merkeregisteret.

2.4.2. Trålgruppen

Fiskeridirektøren har registrert at trålerne i 1995 leverte et relativt stort kvantum makrell til konsum. Til tross for at det i de senere år har vært konsumpåbud i makrellfisket for denne gruppen, er det spesielt de to siste årene at konsumandelen har vært høy. Dette skyldes blant annet at fisket har åpnet i en periode hvor ringnotgruppen har vært i ferd med å avslutte for sesongen. Videre har gruppen generelt sett blitt bedre til å ta vare på fisken til konsumformål.

Som kjent har trålerne både i 1994 og 1995 hatt en andel på vel 2,2% av den norske totalkvoten.

Norges Fiskarlag viser i sitt landsstyrevedtak 18A/96 til sitt landsmøtevedtak 11/94 og foreslår at trålfisket blir regulert med en andel av 2% (2.670 tonn) av den norske totalkvoten.

I fjor hadde trålerne en gruppekvote på 4.400 tonn eller vel 2,2 % av totalkvoten. Samme andel av totalkvoten i 1996 skulle gi trålerne en gruppekvote på 2.940 tonn. Fiskeridirektøren vil ikke for 1996 foreslå en reduksjon i trålernes andel av totalkvoten i forhold til 1995.

Fiskeridirektøren foreslår at trålernes andel av totalkvoten settes til 2,2%. Det gir en gruppekvote til trålgruppen på 2.940 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det blir satt konsumkrav og at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske, godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket blir regulert med maksimalkvoter. Videre at Fiskeridirektøren fastsetter maksimalkvotene når påmeldingen i fisket er kjent.

Sør-Norges Trålerlag har i brev av 11. april d.å. til Fiskeridirektoratet foreslått 15. oktober som åpningsdato for trålernes direktefiske etter makrell.

Fiskeridirektøren foreslår at trålfisket åpnes 15. oktober.

Påmeldingsfristen settes til 1. oktober.

2.4.3. Ringnotgruppen

Med utgangspunkt i kvoteforslagene som nevnt ovenfor vil ringnotgruppen ha en gruppekvote på 110.490 tonn til disposisjon i 1996. Av dette må 29.630 tonn fiskes i området nord for 62° N.

2.4.3.1. Deltagelseskriterier

På møtet i Reguleringsrådet 11. desember 1995 var det enighet om at følgende fartøygrupper kunne delta i ringnotgruppens fiske i 1. halvår 1996.

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy.
2. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som deltok i havmakrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 1993-1995.
3. Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som adgang til deltakelse etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 1993, 1994 eller 1995.

Pr 1. juni 1996 er det 19 fartøy over 21,35 meter største lengde uten ringnotkonesjon som kan delta i ringnotgruppens fiske etter makrell med not.

Fiskeridirektøren foreslår at ovennevnte deltagelsesvilkår også legges til grunn for makrellfisket i 2. halvår 1996.

2.4.3.2. Reguleringsmodell

Kvoteavtalen med EU innebærer som nevnt at det er et bundet kvantum nord for 62° N . Det norske reguleringsopplegget må derfor fastsettes som en del-gruppekvote med tilhørende fartøyskvoter nord for 62° N og et tilsvarende arrangement i Nordsjøen. For å sikre at minimumskvantumet nord for 62° N blir oppfisket, er det Fiskeridirektøren sitt syn at det beste vil være å overfordele fartøyskvotene nord for 62° N og tilsvarende underfordele sør for 62° N, på samme måte som tidligere.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøyskvoter innenfor en minimumsramme på 29.630 tonn.

Ringnotfisket kan fortsette i området nord for 62° N utover 29.630 tonn inntil maksimalt 89.630 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøyskvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøyskvotene sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøyskvoter innenfor en del-gruppekvote på 80.860 tonn. Før fordeling på fartøyskvoter vil et kvantum avsatt til bifangst i hestmakrellfisket bli fratrukket.

Fartøyskvotene blir fordelt etter "Universalnøkkelen". Fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket.

Fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Fiskeridirektøren foreslår at 31. august settes som siste startdato for fisket nord for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at 1. oktober settes som siste startdato for fisket sør for 62° N.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av konkret søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan alle fartøyskvoter og gruppekvoten for trål oppheves etter 1. desember.

2.5. ÅPNINGSTIDSPUNKT

Makrellfisket har vært åpent siden årsskiftet for fartøy i ringnot- og kystfartøygruppen. Som nevnt fastsatte Fiskeridepartementet i 1995 midlertidig stopp i fisket etter makrell fra 30. juni til 21. august for fartøy i ringnotgruppen. Fiskestoppen var i det vesentligste begrunnet med markedshensyn.

Norges Fiskarlag behandlet denne saken i Landsstyret den 7. mai 1996 og har uttalt at Norges Fiskarlag ".....vil med bakgrunn i erfaringen med gjennomføring av disse tiltakene foregående sesonger, samt makedsutiktene for inneværende sesong, gå i mot et slikt tiltak.»

Fiskeridirektøren har på dette tidspunkt ikke mottatt uttalelse fra landsidens organisasjoner om reguleringene i 2. halvår. Organisasjon vil her først og fremst si Fiskeri- og Havbruksnæringens Landsforening (FHL). På grunn av Landstyrevedtaket i Norges Fiskarlag

må en likevel kunne legge til grunn at det heller ikke i 1996 vil være en samlet næring bak standpunktet om sen åpning.

Det må prinsipielt diskuteres om det er myndighetene, organisasjonene på sjø- og landsiden i frivillig samarbeid eller en ren markedstilpasning som skal bestemme når fisket skal foregå.

Markedsmessige forhold i fiskeriene blir vanligvis overlatt til markedet og ikke omfattet av en offentlig regulering medmindre der er eksterne forhold som de individuelle aktørene i markedet ikke vil ta hensyn til i sin tilpasning. Med eksterne forhold menes biologiske hensyn, internasjonale forpliktelser og næringsorganisasjonenes interesser, fortrinnsvis en samlet næring.

Et biologisk argument for sen åpning av et fiskeri er at fisken skal få gjennomgå en betydelig individuell vekst før fangsten tar til. Dette vil medføre at færre individ blir tatt ut av bestanden. Makrell vokser mye om sommeren. I tillegg er den store makrellen mest fangstbar tidlig på høsten. Disse forholdene er altså argument for sen åpning, dvs. midlertidig stopp i fisket.

I følge kvoteavtalene for 1996 med EU og Færøyene er 29.630 tonn makrell bundet opp til området nord for 62° N. Fangstbarheten av makrell i dette området vil erfaringsmessig avta utover høsten. Det er viktig at en eventuell startdato ikke settes slik at flåtens mulighet til å fiske opp det bundne kvantum nord for 62° N hindres. Dette er et forhold som taler for at midlertidig stopp ikke iverksettes. Skulle denne internasjonale forpliktelsen tillegges stor vekt, kan det tvert imot argumenteres for at en siste startdato bør fastsettes relativt tidlig.

Det har det siste året vært uenighet i næringen, sjø- og landsiden, om en midlertidig stopp bør iverksettes. Mangelen på enighet i næringen tilsier at fiskestart ikke bør utsettes.

Markedshensyn, og da spesielt det godt betalende Japan-markedet, har tidligere vært avgjørende for beslutningen om å utsette åpningen. Det er spesielt makrell over 600 gram som har vært godt betalt på Japan-markedet og har medført en høy gjennomsnittspris for dette markedet. Leveranser til et godt betalende marked øker selvsagt det økonomiske utbyttet. Det er grunn til å mene at Japan-markedet vil være sterkt også i 1996. På en annen side er det flere andre del-markeder som har kommet til i senere tid, noe som skulle tilsi mindre avhengighet av Japan-markedet. Dette gjelder spesielt for makrell under 600 gram, hvor Russland er blitt en stor avtager-nasjon. Den store kvotereduksjonen kan imidlertid føre til at Japan-markedet får en større relativ betydning for avsetningen i 1996 enn i 1995.

Ved fritt fiske eller sterkt overregulerte maksimalkvoter, vil det lett oppstå et konkurransepress som hindrer at fisket foregår på et optimalt tidspunkt, økonomisk såvel som biologisk. Ringnotflåten er derimot regulert med tilnærmet garanterte fartøyskvoter. Logisk sett skulle det derfor ikke være noe insentiv for ringnotfartøyene til å fiske til andre tider enn det som gir best økonomisk uttelling. Dersom pris i markedene varierer over sesongen, skulle dette reflekteres i når kjøpernes betalingsvillighet er størst.

Økonomisk verdiskapning kan ikke betraktes ut fra makrellfisket alene, men må sees i sammenheng med utnyttelsen av andre tilgjengelige ressurser. Dersom en ser bort fra priskonkurranse fra utlandet på direkte leveranser i utenlandske havner fra norske fartøy, virker det sannsynlig at den tilpasning som enkelt-aktørene i flåteleddet gjør ut fra egen markedsvurdering, også vil medføre størst økonomisk utbytte totalt sett.

Økonomisk maksimering i flåteleddet, og også økonomisk maksimering samfunnsmessig, behøver nok ikke i alle tilfeller bety maksimalt økonomisk utbytte for konsummottakene for makrell.

Med tanke på en eventuell midlertidig stopp er det et viktig hensyn at flåten må ha alternative driftsmuligheter. Store ringnotfartøy vil være engasjert i loddefisket ved Island og Jan Mayen. Sildefisket i Nordsjøen kan også være et alternativ. Kystflåten, dvs. fartøy under 70 fot eller 21,35 meter, har færre driftsalternativ, og bør etter Fiskeridirektøren sin oppfatning også av den grunn være unntatt fra en eventuell sen åpning. Dersom en midlertidig stopp skulle bli iverksatt, bør bestemmelsen etter Fiskeridirektøren sitt syn ikke gjøres gjeldende for kystflåten. Samme argumentasjon, om enn i noe svakere grad, gjelder fartøy mellom 70 - 90 fot som deltar i ringnotgruppens fiske etter makrell uten å ha ringnotkonsesjon (SUK-fartøy). Selv om mange SUK-fartøy har andre driftsalternativ enn makrellfisket, kan de for eksempel ikke delta i loddefisket ved Jan Mayen.

Det har også vært hevdet at sen fiskestart medfører at rikelig med vestlig makrell er kommet inn i Norskehavet/Nordsjøen, og følgelig ville dette spare uttak fra Nordsjø-komponenten av makrellbestanden. Til dette er å si at ringnotflåten, som det er aktuelt å utsette starten for, uansett vil starte fisket på vestlig makrell i Norskehavet/Nordsjøen, for deretter å følge makrellen sørover. Dermed medfører sen fiskestart liten gevinst for Nordsjø-komponenten.

Det er mye som tyder på at markedssituasjonen i 1996 er noe forskjellig fra de foregående år. Totalkvoten (TAC) er lavere i 1996 enn i 1995 og 1994. De andre landene som fisker på vestlig/nordlig makrell har allerede fisket opp betydelige andeler av sine kvoter. Dette skulle da tilsi at det vil være etterspørsel etter makrell også tidlig i sesongen.

Mellom ytterpunktene fri tilpasning og utsatt fiskestart ligger frivillig samarbeid mellom salgslag som fiskernes representanter og FHL som landsidens organisasjon. Det må være mulig å inngå bindende avtaler mellom disse organisasjonene om at levering og mottak ikke skal starte før en bestemt dato.

På bakgrunn av diskusjonen ovenfor om hvilke forhold som taler for og mot midlertidig stopp, mener Fiskeridirektøren at det ikke eksisterer tilstrekkelig tungtveiende argumenter for en midlertidig stopp.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke forskriftsfestes en midlertidig stopp i fisket etter makrell sommeren 1996.

3. TILTAK FOR Å MOTVIRKE INNBLANDING OG REGISTRERING AV MAKRELL SOM HESTMAKRELL I FISKET ETTER HESTMAKRELL I 1996.

Som nevnt under "Gjennomføringen av fisket i 1995" ble det registrert innblanding av makrell i hestmakrellfangster høsten 1995. Tillatt innblanding på inntil 10 % makrell i hestmakrellfangster og leveranser er imidlertid innført i erkjennelse av at makrell som innblanding kan være et problem, også for den aktsomme fisker.

Det er Fiskeridirektøren sin prinsipielle holdning at alt uttak av en art må bokføres og registreres med rett kvantum og art så langt dette er praktisk mulig. Dette betyr at kvotebelagte arter må avregnes mot en kvote for arten.

Som nevnt i punkt 1.7. fravek Fiskeridirektøren i 1995 hovedregelen om at bifangster over 10% i hestmakrellfisket skulle belastes fartøyets makrellkvote. Fiskeridirektøren mener at det også i 1996 vil være hensiktsmessig med en avsetning som i sin helhet må fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Dette vil sikre at innblanding av makrell avregnes mot en kvote. En annen fordel med "sildemodellen" etter mønster fra sild som bifangst i industritrålfisket, er at den kan praktiseres likt overfor alle fartøy uavhengig om de har fartøykvote igjen eller ikke.

Etter Fiskeridirektørens oppfatning vil "sildemodellen" være den enkleste og mest praktikable tilnærmingen også for makrell som bifangst i hestmakrellfisket. Overført på hestmakrellfisket vil denne modellen baseres på følgende elementer:

1. Bifangstprosenten i 1996 settes til inntil 10 % makrell i hestmakrellfangster i vekt av fangst ombord eller ved levering.
2. Dersom det enkelte fartøy har bifangst på 10 % eller mer, inndras verdien av kvantum på 10 % og over til fordel for salgslagene.
3. Samlet bifangstkvantum i hestmakrellfisket avregnes mot bifangstavsetningen, og belastes følgelig ikke fartøykvotene i makrellfisket.
4. På grunnlag av totalkvantum hestmakrell og foretatte prøver med hensyn til makrell som bifangst i hestmakrellfisket beregnes totalt uttak av makrell i hestmakrellfisket.

Hestmakrellfisket fluktuerer ganske mye. Blant annet derfor er det vanskelig å fastsette en godt tilpasset avsetning for bifangster. Legger en fangstkvantumet de siste år til grunn, kan en prognose i størrelsesorden 100.000 tonn virke rimelig.

Dersom innblandingen viser seg å være mindre enn antatt, vil et eventuelt restkvantum bli tilbakeført til ringnotgruppens kvote for direktefiske senere i sesongen.

Kontrollgrunnlaget fra 1995 er lite, men basert på kontrollene fra 1994- og 1995-sesongen, tillatt innblanding på 10 % makrell, rimelig antagelse om at mange leveranser inneholder lite eller ingen makrell, deltagelsen i hestmakrellfisket og en fangstprognose på 100.000 tonn hestmakrell, legger Fiskeridirektøren til grunn at den totale innblandingen av makrell i hestmakrellfisket vil ligge i størrelsesorden 2.000 - 4.000 tonn.

Når det gjelder kontroller med innblandingen av makrell i hestmakrellfisket er det Fiskeridirektøren målsetning å kunne prioritere dette høyere i 1996 enn det en kunne i 1995.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 2.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket. Avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

4. REGULERINGSTILTAK FOR Å MOTVIRKE NEDDREPING OG DUMPING AV MAKRELL I 1996.

For å bidra til å redusere dumping og neddreping av liten makrell til lavere markedspris har det i årene 1988-1995 vært iverksatt særskilt kvoteberegningsmetode med grunnlag i levert

makrell over 600 gram. Det er grunn til å tro at G-6 ordningen har bidratt til redusert neddreping av liten makrell. Det må likevel konstateres at G-6 ordningen ikke har vært tilstrekkelig til å få kontroll med neddreping og dumping.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at ordningen må videreføres i 1996.

Det pågår arbeid med å innhente informasjon om sannsynlig størrelsesfordeling i havet og i fangstene i 1996.

Fiskeridirektøren vil fastsette avregningsfaktor for kvoteberegningsmetoden etter G-6 ordningen for 1996-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Otto Benjaminson viste til saksdokumentets side 2 hvor det fremgår at 7 fartøy ville kunne tilfredsstille kriteriene som «tradisjonelt kystnotfartøy» i 1995. Han mente at kriteriene måtte være på siden av det som en tidligere hadde blitt enig om, da det etter hans vurdering fantes mer enn 7 fartøy som kunne betegnes som «tradisjonelle kystnotfartøy». Dette måtte en se nærmere på, da kriteriene etter hans mening var mer ekskluderende enn det som var tanken.

Viggo Jan Olsen gjorde oppmerksom på at det var Norges Fiskarlag som hadde foreslått dette. Videre påpekte han problemet med å definere de «tradisjonelle kystnotfartøyene» i forhold til et låsettingspåbud.

Otto Benjaminson mente at tanken bak bestemmelsen var å få definert de notfartøyene som ikke deltok i det intensive fisket. Otto Benjaminson poengterte ellers at de foreslåtte kriteriene for 1996 var de samme som i 1995.

Peter Gullestad viste til at dette ikke var noe problem i 1995. Et problem kan imidlertid være at en her sitter på en «udetonert bombe».

Otto Benjaminson mente at grunnen til at dette ikke var et problem i 1995, var at det var dårlig tilgjengelighet i fisket etter makrell. Dersom en så historisk på det, ble det tidligere fanget mye makrell på Sørlandet. Disse ville bli stoppet i 1996. Han mente Fiskeridirektøren hadde gått for langt i å begrense de «tradisjonelle kystnotfartøyene», og at Fiskeridirektøren burde se nærmere på dette.

Ole Strand sa at dersom dette var en «udetonert bombe» måtte vi ta hensyn til dette når vi beregnet kvoten.

Viggo Jan Olsen mente at dette kunne bli et problem, men la til grunn at det sannsynligvis ikke ville bli et problem allerede i 1996.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om at kystfartøygruppen tildeles en gruppekvote på 20.000 tonn.

Tormod Storås viste til at totalkvoten var betydelig redusert i 1996, og etterlyste en begrunnelse for hvorfor kystfartøygruppen ikke fikk reduksjon i sin gruppekvote.

Viggo Jan Olsen svarte at det var ringnotgruppen som fikk tillegget når kvoten ble øket, derfor måtte ringnotgruppen også tåle reduksjonen når kvotene ble redusert.

Ole Strand viste til at fordelingen av gruppekvoten var basert på et kompromiss, hvor en bl. annet skulle følge med på at det ikke ble en ekspansjon i kystfartøygruppen. En kunne slå fast at det hadde vært en ekspansjon i kystfartøygruppen, og at denne gruppen nå fikk fordeler som ringnotgruppen ikke fikk.

Otto Benjaminson viste til Landsmøtevedtaket i Norges Fiskarlag, hvor en var enig om å fordele kvoten over et tidsrom. Han var enig i at det kunne se merkelig ut at kystfartøygruppens kvote stod uberørt, men kystfartøygruppens stod uberørt også da kvotene gikk oppover.

Ole Strand poengterte at kystfartøygruppen har hatt et tilnærmet fritt fiske, og at de i perioder ikke en gang hadde klart å fiske hele gruppeavsetningen.

Tormod Storås ville markere sinn uenighet, og mente at kystfartøygruppen burde få redusert sin gruppekvote. Han ba derfor om å få følgende protokolltilførsel:

«Norges Sjømannsforbund er skeptisk til at kystgruppen ikke blir rammet av den betydelige kvotereduksjonen på makrell. Norges sjømannsforbund mener at også kystgruppens kvote må bli redusert etter de samme forholdstall som for trål- og ringnotgruppen. På bakgrunn av dette stemmer Norges Sjømannsforbund mot tilrådingen om å tildele kystgruppen 20.000 tonn».

Viggo Jan Olsen konstaterte at bare Tormod Storås stemte mot Fiskeridirektørens forslag om at kystfartøygruppen fikk en gruppekvote på 20.000 tonn i 1996.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om at kystnotfartøy mellom 13 og 21,35 største lengde stoppes når gruppekvoten beregnes å ville bli oppfisket i løpet av året, og at kystnotfartøy under 13 meter og fartøy som fisker med dorg, harp eller garn ikke vil bli omfattet av en eventuell stopp i fisket.

Viggo Jan Olsen viste til sitt forslag om at Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon fra en eventuell stopp i fisket for fartøy i kystfartøygruppen med en største lengde på 13 meter og over som har drevet kystnotfiske etter makrell i to av årene 1993, 1994 og 1995, og hvor minst 50% av levert makrellfangst i ett av disse årene har vært låssatt.

Otto Benjaminson viste til at Fiskeridirektøren med sitt forslag ikke sier noe annet enn det som var gjeldende i 1995, men at dette var for komplisert til å komme med nytt forslag over bordet.

Knut Torgnes kunne opplyse at årlig låssatt kvantum i gjennomsnitt i årene 1993 - 1995 hadde lagt på ca. 1000 - 1500 tonn.

Viggo Jan Olsen registrerte en enighet til forslaget, selv om Otto Benjaminson kanskje ikke syntes at Fiskeridirektøren hadde «skutt innertier» med sitt forslag.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om at det ny eier ved overdragelse av fartøy med dispensasjon har ikke krav på å få overført denne retten til seg. Videre var det enighet om at gruppekvoten til kystfartøygruppen blir fratrukket kvoten for Nordsjøen/Skagerrak. Fisket kan imidlertid foregå både sør og nord for 62° N.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag om at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl, og at en eventuell økning i kystfartøygruppens maksimalkvote vil bli vurdert på grunnlag av fangstutviklingen i kystfartøygruppen. Otto Benjaminson poengterte at det måtte bli et misforhold mellom maksimalkvoten i kystfartøygruppen og fartøykvotene i ringnotgruppen.

Peter Gullestad viste til at dette ville bli ivaretatt gjennom forslaget 2. setning, og at maksimalkvoten eventuelt ville bli justert med bakgrunn i utviklingen i kystfartøygruppen. Han sa videre at fartøy i kystfartøygruppen kunne få en høyere maksimalkvote enn fartøykvoten til det minste fartøyet i ringnotgruppen. Han la til grunn at maksimalkvoten i kystfartøygruppen ikke skulle bli en begrensning i forhold til å ta gruppekvoten i kystfartøygruppen.

Thorbjørn Thorvik kunne opplyse at en ikke hadde beregnet hva maksimalkvoten i kystfartøygruppen ville bli, men han antok at den ville ligge mellom 450- 500 tonn.

Jan Ivar Maråk viste til at en her snakket om fartøy som hadde fulle rettigheter i torskefiske, og ville minne forsamlingen om den diskusjonen som hadde vært på landsmøtet, og diskusjonen vedrørende sildefisket.

Otto Benjaminson ville påpeke at det slett ikke var alle som fisket torsk. Han mente ellers at det ikke var en selvfølge at maksimalkvoten i kystfartøygruppen skulle knyttes opp mot ringnot.

Viggo Jan Olsen refererte sitt forslag på nytt, og konstaterte at det var enighet om å foreslå at maksimalkvoten til kystgruppen blir utregnet på grunnlag av en basiskvote på 1.860 hl, og at en eventuell økning i kystfartøygruppens maksimalkvote vil bli vurdert på grunnlag av fangstutviklingen i kystfartøygruppen.

Videre var det enighet om Fiskeridirektørens forslag om at for å delta i kystnotfisket må høvedsmannen stå i fiskermanntallet og fartøyet være registrert i merkeregisteret.

Når det gjaldt trålgruppens fiske var det enighet om Fiskeridirektørens forslag om at trålerne andel av totalkvoten bør settes til 2,2% og at det blir satt konsumkrav i fisket. Det var enighet om at trålerne må være egnet og utstyrt for konsumfiske, godkjent av Fiskeridirektoratets kontrollverk for å kunne delta.

Det var videre enighet om Fiskeridirektørens forslag om at fisket bør reguleres med maksimalkvoter, og at Fiskeridirektøren fastsetter maksimalkvotene når påmeldingen i fisket er kjent. Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om at trålfisket åpnes den 15. oktober med påmeldingsfrist den 1. oktober.

Når det gjaldt regulering av ringnotgruppens fiske etter makrell i 1996 var det enighet om Fiskeridirektørens forslag om at videreføre deltakelsesvilkårene fra ringnotgruppens fiske etter makrell 1. halvår 1996, og at ringnotfisket nord for 62° N avvikles med separate fartøykvoter innenfor en minimumsramme på 29.630 tonn. Videre var det enighet om at ringnotfisket kan

fortsette i området nord for 62° N utover 29.630 tonn inntil maksimalt 89.630 tonn er beregnet oppfisket. Et eventuelt fiske utover de enkelte fartøykvotene nord for 62° N skal avregnes på fartøykvotene sør for 62° N.

Det var videre enighet om å foreslå at ringnotfisket i ICES IVa i Nordsjøen blir avviklet med separate fartøykvoter innenfor en del-gruppekvote på 80.860 tonn, og at det før fordeling på fartøykvoter blir avsatt et kvantum til bifangst i hestmakrellfisket.

Reguleringsrådet var enig i at fartøykvotene blir foreslått fordelt etter "Universalnøkkelen", og at fisket blir stoppet i de enkelte områdene når kvoten for hvert område er beregnet oppfisket. Videre at fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om at 31. august settes som siste startdato for fisket nord for 62° N, og at 1. oktober settes som siste startdato for fisket sør for 62° N.

Videre var det enighet om at Fiskeridirektøren i spesielle tilfeller på grunnlag av konkret søknad fra næringsutøver kan dispensere fra regelen om siste startdato.

Ole Strand mente at Fiskeridirektøren ikke burde godta prioritering av annet fiske som grunn for å dispensere fra siste startdato.

Arne Fjellstad redegjorde for tidligere praksis, og sa at det normalt var havari og lignende tilfeller som lå utenfor fiskers herredømme som gav grunnlag for dispensasjon. Når en i 1995 hadde gitt dispensasjon fra siste startdato for fartøy som ønsket å fortsette seinotfiske og loddefiske ved Jan Mayen var dette etter et innspill fra Norges Fiskarlag og basert på den ekstraordinære situasjonen en hadde i seinot- og loddefiske i 1995.

Jan Birger Jørgensen påpekte at Norges Fiskarlag hadde gått inn for Fiskeridirektørens dispensasjonspraksis i 1995 på grunn av den meget spesielle situasjonen som hadde vært i lodde- og seifiske i 1995.

Viggo Jan Olsen sa at han godt kunne kjøre en hardere linje, men viste til at dispensasjonene ble gitt etter ønske fra næringen selv.

Knut Torgnes spurte om markeds og omsetningssituasjonen kunne legges til grunn for eventuelle dispensasjonssøknader, da det kunne være fartøy som ønsket å begynne seint i sesongen.

Ole Strand spurte hvem som da skulle fiske makrell nord for 62° N !?

Jan Ivar Maråk spurte hvilke praksis Fiskeridirektøren la til grunn for redere som hadde fått nytt fartøy sent i sesongen.

Arne Fjellstad svarte at det ville være et forhold som rederen normalt hadde herredømme over, og som da normalt ikke skulle gi grunnlag for dispensasjon.

Peter Gullestad påpekte at vi hadde en internasjonal forpliktelse til å fiske noe makrell nord for 62° N.

Ole Strand spurte om Rolf Domstein kunne si noen om omsetningssituasjonen i 1996.

Rolf Domstein svarte at det ikke ville bli problemer å omsette makrell i 1996.

Svein Iversen poengterte at jo mer makrell en fisket nord for 62° N, desto større mulighet hadde makrellen i Nordsjøen. Et relativt godt fiske nord for 62° N hadde således også en biologisk betydning. I dette ligger det at Nordsjøen helst bør være stengt for fiske 1. halvår.

Peter Gullestad viste til diskusjonen, og sa at en skulle ta dette til etterretning.

Peter Gullestad refererte så Fiskeridirektørens forslag om at alle fartøykvoter og gruppekvoten for trål kan oppheves etter 1. desember dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, og fikk Reguleringsrådets tilslutning til det forslaget.

Peter Gullestad viste så til dokumentets pkt. 2,5 og sa at Reguleringsrådet hadde hatt en god diskusjon rundt dette temaet året før. Han viste ellers til at det ikke hadde kommet noe innspill fra FNL angående en eventuell åpningsdato i 1996.

Rolf Domstein kunne opplyse at FNL støttet Fiskeridirektørens forslag om ikke å forskriftsfeste en midlertidig stopp i fisket sommeren 1996. Han poengterte imidlertid at markedssituasjonen i 1996 ville bli svært spesiell med liten kvote og ingen omsetningsproblemer, og pressiserte at 1996 måtte være et unntaksår i forhold til en midlertidig stopp i fisket. Han ville videre reservere seg mot noe av fremstillingen i pkt. 2,5, da han la til grunn at myndighetene også måtte legge markedsmessige hensyn til grunn i sine reguleringer.

Arne Wåge viste til at en måtte kunne forvente at det i den nye instruksen til Reguleringsrådet ville fremgå at en også måtte trekke inn markedsmessige hensyn i sine vurderinger. Han sa videre at saltvannsfiskeloven kanskje burde endres, slik at en i tilnæringsmåte kanskje kunne komme mer i samsvar med et slikt reguleringshensyn. Han poengterte at saltvannsfiskeloven i dag er ment å regulere fiske og fangst, ikke landsiden.

Rolf Domstein mente at politikkerne, i en vurdering av om lovteksten skulle endres, måtte uttale seg om en i reguleringssammenhenger også skulle se på den totale verdiskapningen.

Arne Wåge viste til at Viggo Jan Olsen som formann i Reguleringsrådet ikke kunne stille forslag som han mente at Fiskeridirektøren ikke hadde hjemmel til. Det var således vanskelig, med dagens lovverk, å trekke inn verdiskapning i de reguleringsmessige vurderingene.

Rolf Domstein spurte da om Fiskeridirektøren kunne bekrefte at verdiskapning er en overordnet målsetning på lik linje med selve fangsten og fordelingen.

Viggo Jan Olsen svarte da at fiskeriforvaltningen i dag ikke er i stand til fullt ut å ivareta de sosioøkonomiske aspektene.

Knut Torgnes sa at Norges Sildesalgslag mener at aktørene og markedet fullt ut bør kunne takle dette i pelagisk sektor.

Jan Ivar Maråk pekte på at landindustrien i dag bare er en industri hvor makrellen fryses ned og skipes ut.

Peter Gullestad oppsummerte og konstaterte at det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om ikke å foreslå at det forskriftsfestes en midlertidig stopp i fisket etter makrell sommeren 1996.

Peter Gullestad refererte så Fiskeridirektørens forslag om at det avsettes 2.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket, og at avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Et eventuelt ubenyttet kvantum fra avsetningen tilbakeføres til ringnotgruppens direkte makrellfiske senere i sesongen.

Ole Strand viste til at utlendingene ikke hadde en slik ordning, og at han derfor var i mot en avsetning.

Tormod Storås spurte hva Fiskeridirektøren mente med «seinere i sesongen».

Thorbjørn Thorvik svarte at perioden oktober-november normalt er den verste perioden for eventuell bifangst av makrell i hestmakrellfisket. En eventuell tilbakeføring av kvote må derfor skje i slutten av november.

Rolf Domstein etterlyste det annonserte «Felles forvaltningsregime» med EU.

Arne Wåge kunne opplyse at han allerede samme dag skulle reise til Brussel. Makrellforvaltningen er tatt ut av de ordinære EU-forhandlingene, da en vil ta dette opp som egen sak senere, sammen med forvaltningen av nordsjøsild. I forbindelse med dette skal en først utarbeide en beskrivelse av de to forvaltningsregimene, for så å forhandle seg frem til et felles forvaltningsregime gjeldende for både Norge og EU. Sentrale momenter i dette vil være makrellgrensen på 62°N, unngå fiske på umoden makrell, fordeling av totalkvoten og EU's fleksibilitet med hensyn til adgang i Norges økonomiske sone.

Peter Gullestad viste til at det ville gå flere parallelle løp, i det en nå har et kontrollsammarbeid eks. med vekter på kai og bokføring av fangster.

Rolf Domstein mente at vi hadde Europas strengeste kontrollregime på makrell. Når grensene oppheves, ville særnorske bestemmelser være konkurransevridende. Han etterlyste derfor resultater fra forhandlingene.

Ole Strand viste til at det kanskje kunne være riktig å sette av et kvantum makrell til eventuell bifangst i hestmakrellfisket. Han mente imidlertid at tilbakeføringen kom noe seint, da enkelte fartøy kunne ha fisket ferdig sin fartøykvote.

Peter Gullestad refererte så forslaget om å avsette 2.000 tonn makrell for å dekke bifangst av makrell i hestmakrellfisket, og at avsetningen fratrekkes ringnotflåtens gruppekvote. Ved avstemming stemte 8 (Norges Fiskarlag, FNL og NNN) mot. Resten (6) stemte for Fiskeridirektøren forslag.

Det var enighet om Fiskeridirektørens forslag om at G-6 ordningen videreføres i 1996 og at Fiskeridirektøren fastsetter en avregningsfaktor for kvoteberegningemetoden etter G-6 ordningen for 1996-sesongen så snart dette materialet foreligger og er analysert.

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

u
PR/Vantr
JK
NV
WMD
Koye VSO
FG
Fiske og avl
Dokument
FJ

FISKERIDIR. DATE	
10. MAI 1996	
SAKSNR.	SAK NR.
2517/96	1
D.O.	

9. mai 1996

C:\word\brev\bjub-230
Ark.JBJ

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 2. HALVÅR 1996.

Landsstyret i Norges Fiskerlag behandlet ovennevnte sak 18A/96 i møte 7. mai d.å. og fattet slikt vedtak:

«1. Norges Fiskerlag viser til at den norske makrellkvoten er på 133.670 tonn for 1996, noe som innebærer at den totale norske kvoten er redusert med omlag 34% i forhold til 1995-kvoten.

Norges Fiskerlag viser til at det i fiskeriavtalen mellom Norge og EU for 1996, er protokollert at en foran de ordinære forhandlinger høsten 1996 om en avtale for 1997 skal ha foretatt en gjennomgang av makrell- og sildeforvaltningen, samt kontrollordningene i disse fiskeriene. Videre er det protokollert enighet om at havforskningen på makrell skal bli styrket. Norges Fiskerlag forutsetter at en fra norsk side følger aktivt opp avtalens intensjoner på disse punktene, slik at avklaring kan foreligge i god tid foran de ordinære forhandlinger høsten 1996. Norges Fiskerlag ber om at næringen blir representert i dette arbeidet.

Norges Fiskerlag vil understreke at kravet om en vesentlig høyere andel av vestlig makrell står fast. Norges Fiskerlag kan overhode ikke akseptere økt farvannsadgang for fartøyer fra EU i NØS uten vesentlig andelsøkning til Norge. Landsstyret må igjen, i lys av kvoteavkortingen til norske fiskere, gjenta at en ikke har tillit til det nåværende kvantumskontrollsystem hos de andre nasjonene som beskatter makrell. Norges Fiskerlag forutsetter for øvrig at arbeidet med oppfølging av færøyske landinger av makrell i Norge og andre land blir videreført av myndighetene.

Norges Fiskerlag vil understreke det ansvar som påligger norske myndigheter for å få til et kontrollsystem som fungerer for alle deltakende fartøyer. En situasjon der kvotenedsettelsen bare får virkning for norske fartøyer gir bare begrenset ressursmessig virkning. I tillegg forrykker det konkurranseforholdet i markedet, samtidig som norske særreguleringer og kontrolltiltak mister legitimitet.

2. Norges Fiskerlag konstaterer at norske myndigheter har gitt Sverige særskilte fiskerettigheter på sild og makrell i Nordsjøen. Selv om kvotene ikke er store, er Norges Fiskerlag svært betenkt over virkningene av slike ubalanserte avtalearrangementer, som til overmål heller ikke tar hensyn til at totalkvotene for disse bestandene er kraftig reduserte. Norges Fiskerlag krever at Sverige, som EU-medlem, må få sine kvoter som andeler av EU sine totalkvoter.

3. Norges Fiskarlag viser til punkt 5 i landsmøtesak 11/94 og anbefaler at kvoten fordeles i henhold til forannevnte landsmøtevedtak. Dette tilsier at 20.000 tonn avsettes til kystgruppen, 2% av totalkvoten avsettes til trålerne og resterende kvantum fordeles til ringnotgruppen.

I henhold til punkt 5 i samme landsmøtevedtak går Norges Fiskarlag inn for at fartøyene innad i kystgruppen som driver med dorg, harpe, og garn, samt de tradisjonelle kystnotfartøyene gis en stipulert kvote som inngår som en del av kystgruppens kvote, men fisket i denne gruppen stoppes ikke.

Norges Fiskarlag viser til at det i 1995 ble gitt anledning til at fartøy under 13 meter kunne fortsette sitt makrellfiske etter stoppen i kystgruppens makrellfiske. Videre ble det etablert en dispensasjonsordning for fartøy mellom 13 og 21,35 meter.

Norges Fiskarlag anbefaler at det forslag organisasjonen fremmet i AU-sak 102/95 av 6. juli 1995 legges til grunn for reguleringen av fartøy under 21,35 meter, dersom det blir nødvendig å stoppe makrellfisket i kystgruppen. Dette innebærer at det kun gis anledning til å drive et låssettingsfiske innenfor grunnlinjen.

4. Norges Fiskarlag viser til Landsmøtets vedtak i sak 11/94 hvor det i pkt. 5 bl.a. heter: «Landsmøtet ber Landsstyret utarbeide klare retningslinjer for å begrense økt deltagelse i kystnotgruppen under 70 fot.»

Norges Fiskarlag har under utarbeidelse en utredning som bl.a. tar for seg ovennevnte problemstilling, og tar sikte på at denne skal sendes ut til organisasjonsmessig behandling i månedsskiftet mai/juni d.å. og videre forelegges Landsmøtet til høsten, slik at eventuelle forslag til tiltak kan få anvendelse fra og med 1997.

5. Norges Fiskarlag viser til at det i 1992 ble tildelt 11 nye tillatelser til fartøy mellom 70 og 90 fot fra Trøndelag og nordover i makrell- og nordsjøsildfisket. Dersom det i 1996 eller senere skulle vise seg at slike tillatelser blir inntrukket på grunn av manglende aktivitet går Norges Fiskarlag inn for at disse rettildeles fartøy mellom 70 og 90 fot fra hele landet med svakt driftsgrunnlag.

6. Norges Fiskarlag vil på nytt gjenta kravet om at fartøy som fisker etter makrell og sild med garn og krokredskaper også må få anledning til å drive dette fisket utenfor 12 nautiske mil på søn- og helligdager. Det vises i denne forbindelse også til at organisasjonen i lengere tid har krevd en helhetlig gjennomgang av flere spørsmål knyttet til fiske på søn- og helligdager.

7. Norges Fiskarlag krever at slike normer for innveing må være like i alle land som beskatter og mottar makrell- og sildefangster. Også av hensyn til landsiden er dette viktig.

Norges Fiskarlag vil videre be om at det i år ikke blir lagt opp til å avsette et kvantum makrell som potensiell innblanding i hestmakrellfangstene for ringnotflåten. Norges Fiskarlag er prinsipielt uenig i at slike regler bare skal bli gjennomført for grupper av norske fiskere når det ikke inngår som noe krav i de bilaterale fiskeriavtalene. Norges Fiskarlag må i denne sammenheng påpeke at også utenlandske fartøyer fisker hestmakrell i NØS, uten at slike regler har blitt gjort gjeldende for disse.

8. Norges Fiskarlag viser til at det i de tre siste årene har vært besluttet utsatt sesongstart av makrellfisket av markedsmessige hensyn. Norges Fiskarlag vil med

bakgrunn i erfaring med gjennomføring av disse tiltakene i de foregående sesonger, samt markedsutsiktene for inneværende sesong, gå mot et slikt tiltak.

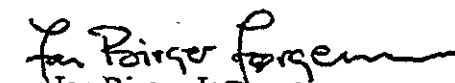
9. Norges Fiskarlag er av den oppfatning at oppstart av trålfisket bør fastsettes av Fiskeridirektøren i samråd med fiskernes organisasjoner på et senere tidspunkt.

10. Norges Fiskarlag vil avslutningsvis vise til at kravene til oppmøte i makrellfisket nord for 62°N kan kollidere med pågående fiskerier av sterk sesongkarakter. Norges Fiskarlag vil spesielt vise til loddefisket ved Jan Mayen/Island og seinotfisket. Norges Fiskarlag mener at den praksis myndighetene hadde på dette området i 1995 i stor grad vil dekke behovet vedrørende dispensasjon fra siste startdato i makrellfisket.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Vigdis Hårvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

Sør-Norges

TRÅLERLAG

TELEFONER:

Kontor 52 81 58 80

Daglig leder, priv. 52 85 01 57

Telefax 52 81 71 88

Postboks 97
4270 ÅKREHAMN

Bankgiro 5340.10.06628

Postgiro 0807 3568987

Hopi. Ento Svand

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Boks 185
5002 Bergen

15. April 1996

1951/96

Åkrehamn, 11. april 1996

WSS

WSS

TK/ AK

REGULERING AV FISKET ETTER MAKRELL 1996, TRÅLGRUPPEN.

Styret i Sør-Norges Trålerlag har behandlet reguleringen av fisket etter makrell i 1996 for trålerne. Det ble fattet følgende vedtak:

1. Ordningen med forhåndspåmelding av fartøy som vil delta i trålfiske etter makrell må videreføres. Krav om konsum opprettholdes.
2. for å kunne foreta en fordeling mellom de ca. 40 trålerne som forventes å ville delta bør ikke trålernes gruppekvote settes lavere enn tilsvarende kvantum i 1995.
3. Åpningsdato for trålernes fiske foreslås satt til 15. oktober 1996.
4. Maksimalkvoten fastsettes etter at antall påmeldte fartøy i trålgruppen er kjent.

Med hilsen

Johan Sørensen.
Johan Sørensen

REGULERING AV FISKET ETTER LODDE VED GRØNLAND - ISLAND - JAN MAYEN SESONGEN 1996/97

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. GENERELT OM TREPARTSAVTALEN MELLOM GRØNLAND, ISLAND OG NORGE.

Grønland, Island og Norge undertegnet i København 29. juni 1994 gjeldende trepartsavtale om forvaltningen av loddebestanden i farvannene mellom Grønland, Island og Jan Mayen.

Fordelingen mellom partene er 11% hver til Grønland og Norge og 78% til Island. Norge og Grønland har imidlertid mulighet til å fiske inntil 16,5% av foreløpig TAC om sommeren/høsten mot bare 11% tidligere.

I islandsk økonomisk sone (IØS) har norske fartøy adgang til å fiske inntil 60% av den kvote som tilfaller Norge i henhold til avtalen. I IØS er det kun tillatt for norske fartøy å fiske lodde nord for 64°30'N og i tillegg må fiske avsluttes 15. februar.

I sommer og høstperioden, det vil si fra 1. juli til 30. november, kan Norge ha inntil 30 fartøy på fiskefeltene i IØS på samme tid. I vintersesongen, det vil si fra 1. desember og frem til og med 15. februar, kan Norge bare ha 20 fartøy samtidig i IØS.

Avtalen har gyldighet frem til 30. april 1998, med muligheter til forlengelse.

2. LODDESESONGEN 1995/96.

Ved sesongstart var Norges kvote 157.000 tonn = [(800.000 tonn · 16,5% = 132.000 tonn) + 25.000 tonn]. Kvoten var sammensatt av to elementer. Det første bestod av Norges andel på 16,5% av den foreløpige TAC¹ på 800.000 tonn, altså 132.000 tonn, mens det andre elementet var en kvote på 25.000 tonn lodde i Grønlands sone som Norge fikk overført av EU i forbindelse med den årlige bilaterale fiskeriavtalen mellom Norge/EU for 1995. Kvoten på 25.000 tonn måtte fiskes i 1995.

Av den norske kvoten på 157.000 tonn kunne inntil 79.200 tonn (132.000 tonn · 60%) fiskes i IØS. Det var ingen kvantumsbegrensninger innenfor den norske kvoten i Grønlands sone eller i fiskerisone ved Jan Mayen (FJM).

På bakgrunn av en endelig TAC på 1.150.000 tonn ble den disponible kvoten av lodde for norske fartøy i havområdene rundt Grønland - Island - Jan Mayen 151.500 tonn = [(1.150.000 tonn · 11% = 126.500 tonn) + 25.000 tonn] i 1995/96.

---

¹ Foreløpig TAC fastsettes til omlag 2/3 av forventet endelig TAC.

I sesongen 1995/96 ble det kun avviklet et sommerloddefiske. Et fartøy forsøkte seg imidlertid på et vinterloddefiske uten resultat. Samlet norsk fangst i 1995/96 ble 27.740 tonn. Loddefisket foregikk utelukkende i IØS.

Det vises til vedlegg 1 for en nærmere redegjørelse for sesongen 1995/96 samt en kort gjennomgang av historisk fiske i området.

3. VITENSKAPELIGE ANBEFALINGER FOR LODDEFISKET 1996/97.

Loddebestanden rapporteres å være innenfor sikre biologiske grenser. Etter at gytebestanden var under minimumsgrensen på 400.000 tonn i 1989/90 og 1990/91 tok bestanden seg raskt opp igjen på grunn av god rekruttering.

Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) har for den første halvdel av 1996/97 sesongen anbefalt en foreløpig TAC på inntil 1.100.000. Dette er ment å skulle sikre en gytebestand på 400.000 tonn i mars 1997. 1.100.000 tonn utgjør omlag 2/3 av en forventet endelig TAC for 1996/97 sesongen på 1.635.000 tonn.

Endelig TAC vil bli bestemt på bakgrunn av sommerloddefisket 1996 og to forskningstokt planlagt i henholdsvis oktober - november 1996 og januar - februar 1997.

4. KVOTESITUASJON OG ANTATT DELTAGELSE SESONGEN 1996/97.

Dersom loddekvoten blir fastsatt i henhold til anbefalingene fra ICES og med bestemmelsene i trepartsavtalen blir den norske loddekvoten for 1996/97 sesongen 206.500 [(1.100.000 tonn · 16,5 %) + 25.000 tonn]. Kvantumet på 25.000 tonn refererer seg til fiskeriavtalen mellom Norge / EU for 1996. Kvantumet på 25.000 tonn kan fiskes i Grønlands sone eller i FJM.

Hele kvantumet på 206.500 tonn kan fiskes sommeren/høsten 1996. I IØS vil det være tillatt å fiske inntil 108.900 tonn (1.100.000 tonn · 16,5 % · 60 %) for norske fartøy i 1996/97 sesongen.

Grønland, Island og Norge vil i henhold til etablert praksis konsultere om fastsettelse av foreløpig TAC før 1. juli 1996.

Det eksisterer 107 konsesjonsberettigede ringnotfartøy, inkludert passive konsesjoner pr. 1 mai 1996. Som følge av at en del ringnotfartøy vil prioritere andre fiskerier, konserveringsbestemmelsene, samt noen passive ringnotkonsesjoner, er det ikke grunn til å regne med at hele ringnotflåten vil delta. I årene 1992, 1993, 1994 og 1995 var deltagelsen i nevnte rekkefølge 77, 72, 73 og 34 fartøy. Selv om det i 1995 bare deltok 34 fartøy, regner en med at det likevel vil delta 70 - 80 fartøy i sesongen 1996/97. Dette begrunnes med mindre kvoter av sild og makrell samt gode loddeforekomster.

Fiskeridirektøren foreslår at konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta i loddefisket.

5. TURREGULERING ELLER FARTØYKVOTER.

Sommerloddefisket ble på 80 - tallet regulert med fartøykvoter og skjæringsdato. Fram til og med 1987 ble den såkalte "sommerloddennøkkelen" anvendt, i årene fra 1988 - 1990 ble "universalnøkkelen" brukt. Vinteren 1992, samt i 1992/93 og i 1993/94 ble turregulering benyttet. I sesongene 1994/95 og 1995/96 ble "universalnøkkelen" på nytt brukt.

I utgangspunktet vurderes fartøykvoter etter "universalnøkkelen" å gi en mer rettferdig fordeling enn en turregulering. Men det forutsetter at de deltagende fartøy får anledning til å fiske sine respektive kvoter. Bruk av fartøykvoter vil innebære at mange fartøy ikke har tilstrekkelig kvote til en hel last på siste tur. Med de store avstander det er mellom norsk havn og fiskefelt vil det kunne innebære at mange fartøy ikke fullt ut vil fiske sine tildelte kvoter.

Som følge av usikkerheten knyttet til fartøyenes kvoteutnyttelsesgrad er overregulering et middel som kan motvirke underutnyttelse av kvoter. Problemet er imidlertid at overregulering innebærer at fartøyene samlet sett gis en større kvote enn den norske totalkvoten. Dette kan resultere i at fisket må stoppes før fartøyene får fisket sine fartøykvoter. Sjansen for at en slik situasjon inntreffer øker med nivået på overreguleringen.

Fiskeridirektøren foreslår at det som i 1995/96 tildeles fartøykvoter med overregulering i forbindelse med reguleringen og avviklingen av loddefisket i havområdene mellom Grønland - Island - Jan Mayen.

Fordelingen av kvoter på fartøy skjer ved hjelp av universalnøkkelen. Overregulering vil kunne medføre at fisket blir stoppet når totalkvoten er oppfisket selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote. Fiskeridirektøren vil antyde at det kan være hensiktsmessig å overregulere med 15 % - 25 % avhengig av antall påmeldte fartøy. Kvantumsmessig vil fartøykvotene tilsvare 2 - 4 turer avhengig av fartøyenes konsesjonskapasitet.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøykvotene blir fordelt etter "universalnøkkelen".
Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote.

Når fisket har vært turregulert har tillatt fangst på den enkelte tur vært begrenset til fartøyets konsesjonskapasitet (unntatt vinteren 1992). Med fartøykvoteregulering har det imidlertid vært tillatt å utnytte faktisk lastekapasitet.

Fiskeridirektøren foreslår at som i 1995/96 kan faktisk lastekapasitet benyttes og fartøykvotene oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

6. ÅPNINGSDATO.

I følge trepartsavtalen begynner sesongen 1. juli. Av hensyn til loddas sterke individuelle vekstsesong i juli, er det imidlertid hensiktsmessig at fisket starter noe senere enn 1. juli.

Sett i et langsiktig perspektiv er det også viktig at det norske loddefisket tilrettelegges slik at en størst mulig andel kan fiskes i FJM.

Lodda er i flere år observert på vandring nordover fra IØS og inn FJM i perioden 15 - 25 juli. I 1993 derimot var det et svært vestlig preg over utbredelsen og lodda var i hovedsak tilgjengelig i Grønlands sone. I 1994 - sesongen var lodda mest tilgjengelig i IØS, mens den i sesongen 1995/96 utelukkende var tilgjengelig i IØS. Fordelingen av lodda mellom FJM, IØS og Grønlands sone er i stor grad avhengig av hydrografiske forhold.

Hverken Havforskningsinstituttet eller Fiskeridirektoratet vil foreta kartlegging av lodde i farvannene ved Grønland - Island - Jan Mayen sommeren 1996.

De norske sildeolje- og sildemelfabrikkene har planlagt ferieavviklingen slik det fremgår av «Ferieliste sommeren 1996» jfr. vedlegg 4.

Historisk har åpningsdatoen for det norske loddefisket variert fra 15. juli til 10. august avhengig av biologiske og markedsmessige forhold. I årene med åpning i august har fisket begynt vest og nordvest av Jan Mayen. Lodda har vært stor, fet og bra ren for åte. I årene med åpning i juli har fisket begynt på sonegrensen til Island og tildels i IØS. I dette området har lodda enkelte år vært noe småfallen, den har hatt lavere fettprosent enn senere på sommeren og mye mageinnhold.

På bakgrunn av ovenstående foreslår Fiskeridirektøren etter en helhetsvurdering at åpningsdato i år settes til mandag 15. juli.

Fiskeridirektøren foreslår at 15. juli 1996 fastsettes som åpningsdato for sommerloddefisket ved Grønland - Island - Jan Mayen.

Fartøy som ønsker å delta i fisket må melde seg til Norges Sildesalgslag i Harstad. Påmeldingsfrist settes til mandag 1. juli 1996.

7. ANDRE TILTAK.

- Det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks.
- Viser det seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan fartøykvotene oppheves 12. august. Fiskeridirektøren kan endre denne datoen.

VEDLEGG 1

Loddefisket ved Island, Grønland og Jan Mayen i årene fra 1978 til 1996

De årlige samlede loddefangstene ved Island, Grønland og Jan Mayen har i perioden fra 1978 til 1996 i gjennomsnitt vært omlag 870.000 tonn. Fangstene har variert i størrelsesorden fra 13.000 tonn i 1982 til 1.269.000 tonn i 1985. Av de årlige fangstene har islandske fartøy i gjennomsnitt fisket over 80 %, norske fartøy omlag 10-15 % og Færøyene hovedsakelig det resterende kvantumet. I de siste årene har også Grønland hatt et fartøy i loddefiske. Norge fisket ikke lodde i området før 1978.

Før 1986, med unntak av 1982 og 1983 da norske fartøy ikke fisket lodde i området, fisket norske fartøy kun sommerlodde. Fisket foregikk i fiskerisonen ved Jan Mayen (FJM), inklusive området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og delelinjen mellom Grønland og Jan Mayen (se vedlagt kart).

I 1986 fisket norske fartøy for første gang både vinter- og sommerlodde i området. I perioden fra 1987 og frem til i dag har norske fartøy i hovedsak fisket i islandsk økonomisk sone (IØS). Til orientering er det vedlagt tabell (vedlegg 2) over norske fartøys loddefangster ved Island, Grønland og Jan Mayen fra 1978 til 1995.

Sommer-/høstloddefisket 1995.

Den vitenskapelige tilråding om totalkvote (TAC) for sesongen 1995/96 var 1.200.000 tonn, hvorav inntil 800.000 tonn kunne fiskes sommeren/høsten 1995. En anbefaling for sommeren/høsten som utgjorde 2/3 av tilrådingen for hele sesongen var i samsvar med praksis fra tidligere år og i tråd med trepartsavtalen.

Sommerloddefisket ble åpnet 10. juli. Totalt var det påmeldt 84 fartøy.

Fisket ble i utgangspunktet fartøykvoteregulert med den begrensning at fisket ville bli stoppet når totalkvoten var oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke hadde fisket sin kvote. Faktoren ble først fastsatt til 5,4, hvilket representerte en teoretisk overfordeling på ca. 19 %. Faktoren var utregnet på bakgrunn av at 75 fartøy ville delta i fisket, samtidig som en la til grunn en overregulering på knapt. 10 %.

25. august 1995 ble fartøykvotene i det fartøykvoteregulerte ringnotfisket etter lodde opphevet.

I følge Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk ble det totalt fisket 27.740 tonn lodde sommeren/høsten 1995. Med unntak av i underkant av 800 tonn, som ble anvendt til fôr, og omlag 800 tonn som gikk til frysing, farse etc. ble lodda anvendt til mel/olje produksjon.

Tabell 1. Sommerloddefisket på Jan Mayen, Grønland og Island 1995. Innmeldte fangster av norske fartøy (i tonn).²

² Det bemerkes at «Innmeldte fangster av norske fartøy» (28.378 tonn) i tabellen ikke stemmer overens med Fiskeridirektoratets sluttseddelstatistikk (27.740 tonn). Differansen er 648 tonn.

Tid:	Antall innmeld:	Innm. fangst:	Akkumulert fangst:
10.07.95	5	3.880	3.880
11.07.95	8	8.536	12.416
12.07.95	6	6.140	18.556
13.07.95	3	2.134	20.690
14.07.95	6	4.947	25.637
15.07.95	2	1.436	27.073
16.07.95	2	359	27.432
17.07.95	1	223	27.655
18.07.95	1	145	27.800
19.07.95	1	141	27.941
23.11.95	1	437	28.378
	36	28.378	

Noen tilleggsopplysninger om sommerloddefisket 1995:

- Totalt deltok 34 fartøyer i loddefisket.
- Totalt ble det innrapportert 36 fangster til Norges Sildesalgslag i Harstad. Av disse rapporterte 32 fartøy en fangst og 2 fartøy to fangster.
- Det meste et enkelt norsk fartøy fisket i løpet av sommersesongen var 1.843 tonn.

Stengning av loddefisket i 1995 på grunn av stor innblanding av fisk under minstemål

Den 17. juli 1995 fikk Fiskeridirektoratet melding om at loddefisket i et område nord/nordøst av Island var blitt stengt med virkning fra 14. juli 1995 kl. 20⁰⁰ med varighet en uke fremover. Begrunnelsen for stengningen var at opptil 86% andel av smålodde.

Ved telefaks 19. juli ble stengningen forlenget til 8. august 1995.

Den korte varslingstiden førte til at norske fiskefartøy som allerede var på, eller på vei til fiskefeltet fikk innskrenket eller ødelagt sin mulighet til å fiske.

Vinterloddefisket 1995/96.

1. januar 1996 hadde norske fartøy 98.760 tonn lodde disponibel for vinterloddefisket, hvorav inntil 48.160 tonn var tillatt å fiske i IØS. Kvantumet på 98.760 tonn bestod av differansen mellom Norges andel av foreløpig TAC på 126.500 tonn og norske fartøyers loddefangst i IØS på 27.740 tonn

I praksis var kvantumsadgangen i IØS på 48.160 tonn identisk med den norske vinterloddekvoten ettersom vinterloddefisket utelukkende foregår i IØS.

Norske fartøy deltok ikke i vinterloddefisket i 1994/95 sesongen.

Det var det også mulighet for norske fartøy til å fiske 25.000 tonn i Grønlands sone fra 01.01.96. Dette kvantumet fikk Norge overført av EU i forbindelse med fiskeritavtalen mellom Norge / EU for 1996. I praksis fiskes det ikke lodde i Grønlands sone vinterstid. Denne kvoten har derfor ingen praktisk verdi m.h.t. vinterloddefisket, men vil kunne fiskes til sommeren.

Norges uoppfiskede andel av kvoten i 1995/96 ble da på 123.760 tonn (151.500 tonn - 27.740 tonn), hvilket gav en kvoteutnyttelse på 18,3 %.

Viggo Jan Olsen gav ordet til Fiskeridepartementet for en redegjørelse.

Tove Rørvik viste til at partene (Grønland, Island og Norge) hadde blitt enig om en TAC på 1,1 million tonn. Hun viste videre til at Island, pga. av loddas størrelse og sammensetning ønsket å åpne fisket den 20. juni d.å. Det ville i så fall være noe tidligere enn forutsatt i Trepartsavtalen, som fastsetter en åpning tidligst 1. juli. Hun viste videre til at Fiskeridepartementet har bedt om merknader fra næringen på dette spørsmålet, og om en skal be om å få avholdt et teknisk møte med partene før loddeseongen åpner.

Viggo Jan Olsen konstaterte at de ikke var merknader til Fiskeridepartementets redegjørelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at bare konsesjonspliktige ringnotfartøy gis tillatelse til å delta i loddefisket. Videre var det enighet om forslaget om at det som i sesongen 1995/96 tildeles fartøyskvoter med overregulering. Det var videre enighet om at fartøyskvotene blir fordelt etter «universalnøkkelen, og at Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket, selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin kvote. Videre var det enighet om Fiskeridirektørens forslag om at det som i 1995/96 kan benyttes faktisk lastekapasitet og at fartøyskvotene oppheves dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt.

Viggo Jan Olsen viste til forslaget om at 15. juli 1996 fastsettes som åpningsdato for sommerloddefisket, og sa at en tidlig start på sommerloddefisket kan redusere mulighetene for at det blir fisket lodde i Jan Mayen sonen.

Otto Benjaminson viste til at Norges Fiskarlag allerede hadde bedt om at det ble avholdt et møte mellom partene, og at Norges Fiskarlag vanskelig kunne gå inn for en åpning så seint som 15. juli.

Jan Ivar Maråk sa at dersom Island begynner 20. juni vil Fiskebåtrederne Forbund begynne 20. juni.

Knut Torgnes sa at ut fra et markeds- og omsetningsmessig synspunkt så Norges Sildesalgslag gjerne at fiske startet 20. juni.

Tormod Storås sa at Sjømannsforbundet gikk inn for 20. juni.

Svein Iversen viste til at Havforskningsinstituttet hadde diskutert saken, og at de ikke kunne se at Island hadde noe god begrunnelse for en tidligere åpning. Det dreide seg imidlertid bare om 10 dager, slik at Havforskningsinstituttet ikke hadde store motforestillinger.

Jan Birger Jørgensen sa at Norges Fiskarlag går inn for 20. juni som åpning, og begrunnet dette med at en måtte fiske når lodda var tilgjengelig dersom en skulle klare å ta kvoten.

Ole Strand lurte på om det var mottakskapasitet i denne perioden.

Peter Gullestad påpekte at det de to siste årene nesten ikke har vært fisket lodde i Jan Mayen sonen. Når lodde kommer i Jan Mayen sonen, vil det være uheldig om vi da allerede har fisket opp mesteparten av kvoten vår. Han sa videre at en burde veie det kortsiktige mot det langsiktige. Videre påpekte han den sterke veksten lodda hadde i denne perioden med en økning av fettprosenten på over 1% i uken.

Tormod Storås mente at vi måtte kunne fiske når tilgjengeligheten var best, og at vi også kunne bli møtt med at vi ikke hadde fisket kvoten vår.

Jan Birger Jørgensen viste til at Island allerede hadde bruk mot oss at det var fisket lite lodde i Jan Mayen sonen. Norges Fiskarlag går likevel inn for en åpning 20. juni.

Viggo Jan Olsen oppsummerte det slik at næringen ønsket en åpning så tidlig som Trepartsavtalen gav grunnlag for. Han påpekte at 20. juni foreløpig bare var et forslag fra Islands side.

Viggo Jan Olsen konkluderte med at Reguleringsrådet gikk inn for at startdatoen i det norske loddefisket settes så tidlig som Trepartsavtalen gir grunnlag for.

Det var videre enighet om at påmeldingsfristen for deltakelse i fisket settes til 14. juni, og at det skal være forbud mot utkast av lodde, kapp og faks. Videre var det enighet om at dersom det viser seg nødvendig for å sikre at totalkvoten blir tatt, kan fartøyskvotene oppheves 12. august. Det var enighet om at Fiskeridirektøren skal kunne endre denne datoen.

NORSK FISKE AV SOMMER- OG VINTERLODDE VED JAN MAYEN ETTER FANGSTOMRÅDE, 1978-1996.
KVANTUM ER OPPGITT I 1000 TONN.

VEDLEGG 2

AR 1)	JAN MAYEN SONEN	OMTVISTET OMRÅDE 2)	HERAV I TREKANTEN	GRØNLANDS SONE	ISLANDS SONE	TOTALT SOMMERLODDE 3)	TOTALT VINTERLODDE 4)	TOTALT FOR ÅRET
1978	136	18	-	-	-	154	-	154
1979	39	84	-	-	-	123	-	123
1980	43	77	2	-	-	120	-	120
1981	89	1	-	-	-	90	-	90
1982	-	-	-	-	-	-	-	-
1983	-	-	-	-	-	-	-	-
1984	93	13	-	-	-	106	-	106
1985	10	183	25	-	-	193	-	193
1986	70	80	28	-	-	150	50	200
1987	8	74	12	-	-	82	60	142
1988	-	6	5	-	6	12	60	72
1989	-	0	0	-	52	53	52	105
1990	1	-	-	-	21	22	63	85
1991	-	-	-	-	-	-	-	-
1992	1	62	58	-	2	65	47	112
1993 5)	5	-	-	122	-	127	-	127
1994 5)	-	-	-	14	84	98	16	114
1995	-	-	-	-	28	28	-	28
1996	-	-	-	-	-	-	-	-
SUM	495	598	130	136	193	1423	348	1771
% 6)	34,8%	42,0%	9,1%	9,6%	13,6%	80,4%	19,6%	100,0%

1) Det var ikke noe norsk loddefiske i området før 1978.

2) Området mellom midtlinjen Jan Mayen - Grønland og Grønlands 200 mils sone. Haag-dommen av 1993 har avklart dette spørsmålet.

3) Det er kun sommerlodda som er spesifisert nærmere på fangstområde.

4) Vinterloddefisket foregår i islandsk økonomisk sone (IØS).

5) Fordelingen er basert på Fiskeridirektoratets sluttsettstatistikk og et ikke endelig kart over de nye sonegrensene (fr. Haag-dommen).

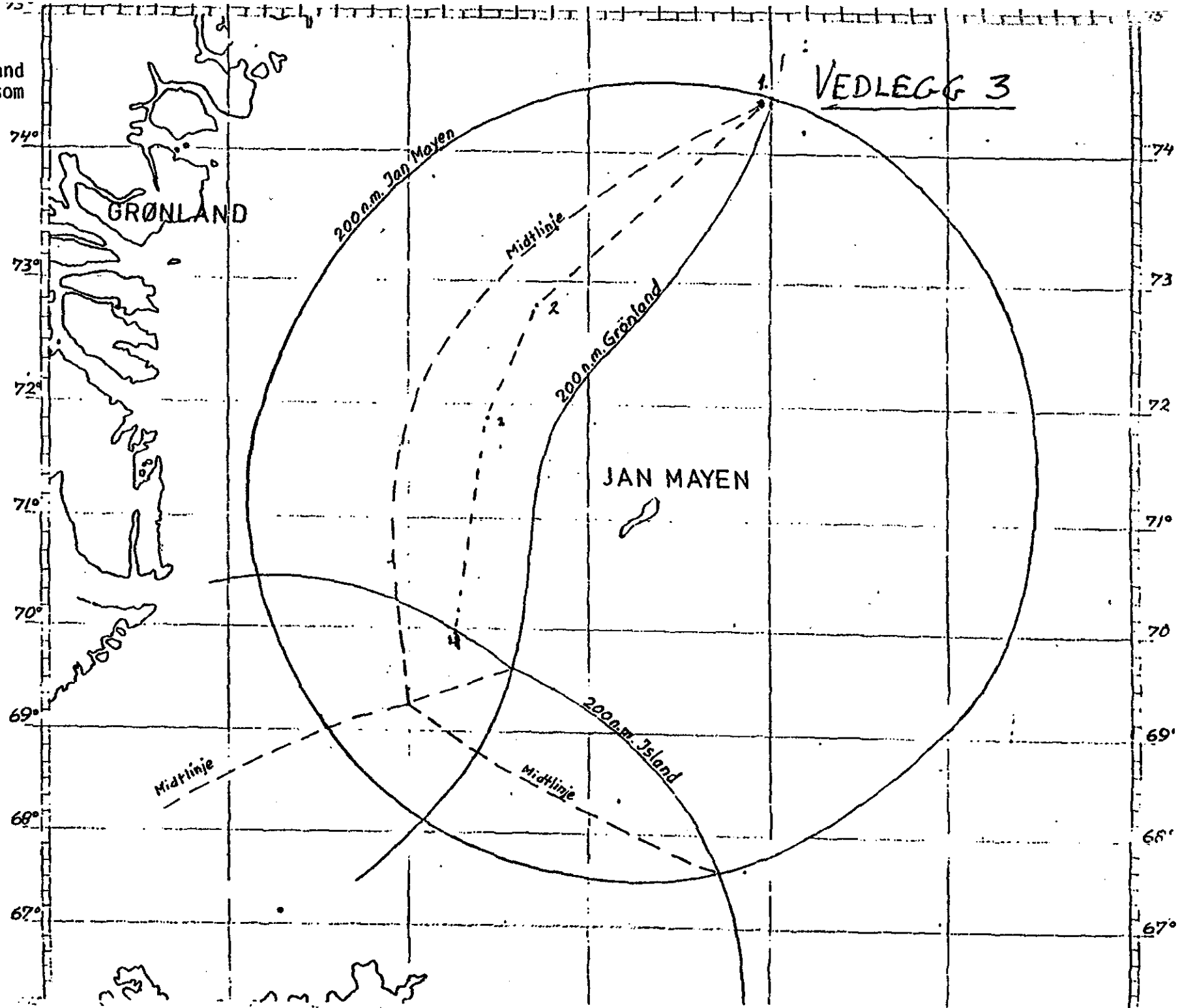
6) Fordelingen av sommerlodda m.h.t. fangstområde er i prosent av samlet sommerloddefangst, ikke samlet totalfangst for årene fra 1978-1992.

Kilde: Fiskeridirektoratet

Lodde-Jan Mayen

Grenselinjen mellom Grønland
 og Jan Mayen er fastsatt som
 rette linjer mellom
 følgende punkter:

Punkt 1.	74° 21' 46,9" N
	05° 00' 27,7" W
" 2	72° 49' 22,2" N
	11° 28' 28,7" W
" 3	71° 52' 50,8" N
	12° 46' 01,3" W
" 4	69° 54' 34,4" N
	13° 37' 46,4" W

Sildemelfabrikkenes Landsforening

FERIELISTE SOMMEREN 1996

Fabrikk/Uke	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	HOLDER ÅPENT
RYTTERVIK			X								
EGERSUND					X	X					
SILFAS EGRSUND											Å
AAKREHAVN											Å
SILFAS HORSØY		X	X								
ULVESUND					X	X	X				
MÅLØY	X	X	X								
SILFAS MOLDTUSTRANDA											Å
VEDDE			X	X	X						
BODØ	X	X	X								
TROFI											Å

STENGT UKE = X

HOLDER ÅPENT = Å

FISKEBÅTREDERNES FORBUND

HAVFISKEFLÅTERS ORGANISASJON

Røyscgt. 15, Postboks 94, Sentrum, N-6001 Aalesund, Norge
Telefon: 70 1220 72 - Telefax: 70 1263 61Avd. kontor Tromsø:
Seminarbakken 4, 9008 Tromsø, Norge
Telefon: 77 68 80 37 - Telefax: 77 68 86 48

445.3

ETABLERT 1946

Generalsekretær Audun Maråle
Tlf. priv. 70 15 08 83

SHS/-

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet
Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET
Tromsø, 15. mai 1996
15. MAI 96

SAKS NR. 2590/96
DOK. NR. 1

VEDLEGG 5**LODDEFISKET VED JAN MAYEN**

Fiskebåtredernes Forbund viser til fjorårets henvendelser angående reguleringen av loddefisket ved Jan Mayen og den gjeldene trepartsavtalen for dette fisket. Som en påminnelse tillater vi oss å sende kopi av disse henvendelse.

Fisket var i fjor elendig for de få norske fartøylene som fant det bryet verd å delta. Til sammen fisket disse kun 28.396 tonn av en tildelt kvote på 157.000 tonn. Vinterloddefisket ble videre umuliggjort som følge av at lodda kun var fangstbar sør for sperregrensen på 64:30 N. Det islandske fisket var imidlertid godt og islendingene dominerte i fjor det godt betalte lodderogn markedet i Japan.

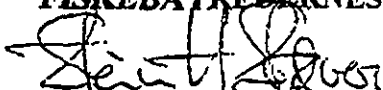
Forbundet registrerer at den islandske farvannsadgangen til Jan Mayen sonen, når det gjelder NVG-sild, ikke er koblet til norsk farvannsadgang sør for 64:30 N i vinterloddefisket. Forbundet viser til at dette spørsmålet er tatt opp med Fiskeridepartementet tidligere, og senest i brev av 3. november 1995.

Det ble tidligere i år gjort en henvendelse til islandske myndigheter om tillatelse til å fiske med lodde med trål i IØS, da man så en utvikling mot bruk av trål under loddefisket. Imidlertid ble dette ønsket ikke imøtekommet av Island. En mulig utvikling på Island er at det blir gitt anledning til å fiske lodde med trål i de deler av året denne ikke er fangstbar med net, dvs. høsten og på nyåret før lodda letter.

Fiskebåtredernes Forbund mener at norske myndigheter aktivt må arbeide for å få opphevet de hindringer islandske myndigheter legger i veien for norske loddefiskere, herunder redskapsbegrensninger, deltakerbegrensninger og sperregrenser i IØS som helt klart diskriminerer norske fiskere i forhold til islandske. Den eneste måten dette kan gjøres på er gjennom de ulike avtalearrangement vi har med Island. Fiskebåtredernes Forbund er som tidligere rede til å bistå departementet under slike avtaleforhandlinger.

Med vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNES FORBUND

Stein-Halvar Støver

Tor Are Vaskinn

Vedlegg: Brev av 3. mai 1995
Brev av 3. november 1995

Kopi: Styret i Fiskebåteredernes Forbund

15. MAI 1995

ETABLERT 1948

Generalsekretær Audun Marø
Tlf. priv. 70 15 0883

SAKSNR.

2590/96

SOK.NR.

2

SHS/-

Tromsø, 3. mai 1995

Norges Fiskerilag
Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet**REGULERING AV LODDEFISKET VED JAN-MAYEN**

Styret i Fiskebåtrederne Forbund behandlet overnevnte sak på styremøte den 28. april d.å. Følgende vedtak ble fattet:

1. Styret i Fiskebåtrederne vil innledningsvis påpeke at norske fiskere fortsatt er pålagt adgangsbegrensninger i islandsk økonomisk sone (IØS), som bidrar til en ikke-optimal utnyttelse av de samlede kvoterettigheter. Herunder nevnes spesielt de begrensninger norske fiskere er pålagt under vintersesongen. Styret mener at disse spørsmål må ses i relasjon til eventuell farvannsadgang for islandske fartøy som et resultat av forhandlingene om forvaltningen av norsk vårgytende sild. Styret forutsetter videre at disse spørsmål blir drøftet med næringen i en tidlig fase av disse forhandlingene.
2. Styret viser til gjeldene fiskeriavtale om forvaltningen av lodde, og vil påpeke viktigheten av at foreløpig TAC ikke blir satt uforholdsmessig lavt. Enn videre ber styret om at norske myndigheter i drøftelser med de andre partene får inkludert kvoter Norge har gjennom fiskeriavtalen med EU som basis for farvannsadgang i IØS.
3. Hva angår avviklingen av fisket for kommende sommersesong vil styret gi slike anbefalinger:
  - Åpning for fisket settes så tidlig som mulig. Dvs. 1. juli i følge trepartsavtalen. For Norge, som minoritetspart, finnes det ikke biologiske holdbare begrunnelser for å starte fiske seinere enn Island.
  - Dersom foreløpig TAC ikke blir vesentlig lavere enn for sesongen 1994/95, bør fisket reguleres etter samme prinsipp som i fjor. Dvs. at fisket blir regulert med sterkt overregulerte fartøykvoter, slik at alle fartøy kan gå minst to turer med basis i konsesjonskapasitet. Fartøyene må videre kunne benytte godkjent lastekapasitet.
  - Skjæringsdato settes til 5. august, slik styret i Fiskebåtrederne Forbund anbefalte i fjor. Dersom

utviklingen i fisket tilsier at denne bør endres, er det lettere å skyve denne datoen ut i tid enn å framskynde den.

Styret i Fiskebåtredernes Forbund forbeholder seg retten til å komme tilbake til reguleringsspørsmålet når foreløpig TAC foreligger i løpet av mai (I følge trepartsavtalen skal foreløpig TAC fastsettes innen 1. juni)."

Vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNES FORBUND
Sekretariatet

Stein-Halvar Støver

Kopi: Norges Sildesalgslag
Sildemelprodusentenes Landsforening

STATUS FOR BESTANDEN AV TRONDHEIMSFJORDSILD.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. FISKET I 1995.

Totalkvoten for fisket etter kystsild i Trondheimsfjorden i 1995 var bare 400 tonn, mot 1.500 tonn året før og 2.500 tonn i 1993.

Fisket med not og garn ble åpnet mandag 9. oktober 1995. Avviklingen gikk tregt p.g.a. dårlig tilgjengelighet. Avtaket består hovedsakelig av én kjøper. Det ble ikke registrert garnfangster.

Fisket pågikk ut året 1995. Oppfisket kvantum ble ca. 75 tonn, som bare er 1/10 av oppfisket kvantum i 1994. Både tilgjengelighet og mengde må derfor være på et lavmål.

2. RESSURSSITUASJONEN.

Havforskningsinstituttet har i brev av 09.05.96 gitt uttalelse i saken (./.).

Havforskningsinstituttet anbefaler at fisket etter trondheimsfjordsild opphører inntil videre:

«De to siste år har tilgjengeligheten av voksen Trondheimsfjordsild vært dårlig sammenlignet med tidligere år. Dette kan delvis skyldes forandringer i vandringsmønsteret, men det er også sannsynlig at det har vært en viss nedgang i gytebestandsstørrelsen. Årsklassen 1991 vil være fullt rekruttert i 1996, noe som midlertidig vil kunne hindre ytterligere nedgang i gytebestanden. En forventer derfor noe større tilgjengelighet av sild over minstemål høsten 1996 sammenlignet med 1995.

Årsklassene 1992, 1993, 1994 og 1995 er svake. Det er derfor nå minimalt med umoden sild i denne bestanden, og det vil de kommende år være svært liten rekruttering til denne bestanden. Fra og med 1997 og flere år fremover vil derfor gytebestanden avta.

På grunnlag av rekrutteringsutviklingen, har Havforskningsinstituttet i de siste år anbefalt en betydelig reduksjon i beskatningsgraden i denne bestanden. Antagelsen om en lang periode med minimal rekruttering til bestanden er blitt forsterket ved at også 1995 årsklassen ser ut til å bli svak. Havforskningsinstituttet vil derfor anbefale at fisket på denne bestanden opphører fra og med 1996 og inntil videre. Havforskningsinstituttet vil i tiden framover føre nøye kontroll med årsyngel (0-gruppe) og rekruttering av nye årsklasser til gytebestanden.»

Fiskeridirektoratet vil på bakgrunn av Havforskningsinstituttets anbefaling tilrå at det ikke åpnes for et fiske etter trondheimsfjordsild i 1996.

Otto Benjaminson sa at fisket i 1995 viste at det var en endring i bestanden. Det ble bare fisket 75 tonn, og dette skyldtes dårlig tilgjengelighet. Han viste videre til brevet fra Havforskningsinstituttet, men påpekte at det er signaler fra fiskerne i området om at det er småsild i fjorden. Han lurte på om det ville være fornuftig å sette av en kvote på 100-200 tonn som en forskningsfangst slik at forskerne kunne se på alderssammensetningen.

Svein Iversen viste til at det toktet en har gjennomført gav en rimelig bra oversikt over bestandssituasjonen og sammensetningen. Bestanden er forøvrig nå så svak at den inntil videre ikke bør beskattes.

Otto Benjaminson sa at han skjønnte Havforskningsinstituttets bekymring, men at det ikke var fraværet av sild, men innblanding av småsild som hadde vært problemet sist høst. Han mente at 0-gruppe tokt ikke gav tilstrekkelig kunnskap.

Viggo Jan Olsen viste til at dersom Havforskningsinstituttet ønsket forskningsfangst, hadde Fiskeridirektøren hjemmel til å gi dem det, selv om en bestemte at det ikke skulle åpnes for et fiske i 1996.

Thor Wold sa at en for få år tilbake hadde fisket over 2500 tonn trondheimsfjordsild pr. år. Forslaget om ikke å åpne for fiske i 1996 hadde blitt opplest på årsmøtet i Trøndelag, og det var ingen der som hadde bedt om ordet.

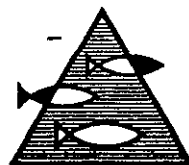
Otto Benjaminson klargjorde at han ikke hadde reist forslag om et fiske i 1996.

Viggo Jan Olsen konkluderte med at det var enighet om Fiskeridirektøren forslag om at det ikke åpnes for et fiske etter trondheimsfjordsild i 1996.

HAVFORSKNINGSINSTITUTTET

MILJØ - RESSURSER - HAVBRUK

FISKERIDIREKTORATET

HAV - LIV - MILJØ

10. MA 1996

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor

SAKSNR. DOK.NR.

2507/96 1

94/211

Vår referanse: SMR07696/IR/ALJ

Deres referanse:

Bergen, 09.05.1996

FISKET ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD I 1996

Havforskningsinstituttet har høsten 1995/ vinteren 1996 utført følgende undersøkelser i Trondheimsfjorden og tilgrensende områder:

F/F "Michael Sars" 22.11 - 24.11 1995

F/F "Michael Sars" 27.2 - 28.2 - 1996

Det kommersielle fisket i Trondheimsfjorden i 1995 ga et utbytte på under 100 tonn.

Status for bestanden av Trondheimsfjordsild

A) VOKSEN SILD

Siden 1993/94 er det blitt registrert en del forandringer i vandringsmønsteret til Trondheimsfjordsilda. Tidligere overvintret en overveiende del av bestanden i relativt store stimer hovedsakelig i Åsenfjorden/Lofjorden. De siste årene har bestanden overvintret i spredte konsentrasjoner i større områder av fjorden. Imidlertid, vinteren 1995/96 ser det igjen ut til at størstedelen av bestanden har overvintret i Åsenfjorden/Lofjorden/Langstein. Noe sild ble imidlertid også registrert i Verdalsområdet vinteren 1996.

Det er 1991 som nå er den største årsklassen i gytebestanden. Imidlertid, denne årsklassen ser ut til å ha en redusert individuell vekst, gjennomsnittslengden for denne årsklassen i en prøve fra Åsenfjorden i februar 1996 var 23.5 cm. Det aller meste av denne årsklassen vil således være over minstemålet høsten 1996. I Åsenfjorden vinteren 1996 tilhørte over 80 % av silda denne årsklassen

B) UNGSILD OG REKRUTTERENDE ÅRSKLASSER

1995 årsklassen: Høsten 1995 ble det registrert svært lite 0-gruppe sild i Trondheimsfjorden. Denne årsklassen forventes derfor å bli svak.

1994 årsklassen: Høsten 1994 ble det ikke registrert 0-gruppe av Trondheimsfjordsild, og denne årsklassen ble derfor betegnet som svak. Det ble imidlertid vinteren 1995/96 registrert noe sild av denne årsklassen i Stjørdalsfjorden.

Postadresse:
Postboks 1870 Nordnes
N-5024 Bergen

Kontoradresse:
Nordnesparken 2
Bergen

Telefon:
55 23 85 00
Telefax:
55 23 85 31

Telex:
42297
OCEANN

Postgironr.:
0801 5052857
Bankgironr.:
6501.05.63776

Saksbehandler:
Direkte telefon:

1993 årsklassen: Det ble heller ikke i 1993 registrert yngel av Trondheimsfjordsild, og også denne årsklassen forventes derfor å være svak.

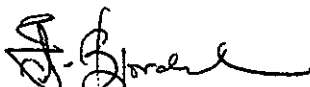
1992 årsklassen: Det ble høsten 1992 registrert 0-gruppe sild i Trondheimsfjorden. Denne ble imidlertid klassifisert som norsk vårgytende sild og har nå stort sett forlatt Trondheimsfjorden. 1992 årsklassen av Trondheimsfjordsild forventes å være svak.

Reguleringer

De to siste år har tilgjengeligheten av voksen Trondheimsfjordsild vært dårlig sammenlignet med tidligere år. Dette kan delvis skyldes forandringer i vandringsmønsteret, men det er også sannsynlig at det har vært en viss nedgang i gytebestandsstørrelsen. Årsklassen 1991 vil være fullt rekruttert i 1996, noe som midlertidig vil kunne hindre en ytterligere nedgang i gytebestanden. En forventer derfor noe større tilgjengelighet av sild over minstemålet høsten 1996 sammenlignet med 1995.

Årsklassene 1992, 1993, 1994 og 1995 er svake. Det er derfor nå minimalt med umoden sild i denne bestanden, og det vil de kommende år bli svært liten rekruttering til denne bestanden. Fra og med 1997 og flere år framover vil derfor gytebestanden avta.

På grunnlag av rekrutteringsutviklingen, har Havforskningsinstituttet i de siste år anbefalt en betydelig reduksjon i beskatningsgraden i denne bestanden. Antagelsen om en lang periode med minimal rekruttering til bestanden er blitt forsterket ved at også 1995 årsklassen ser ut til å bli svak. Havforskningsinstituttet vil derfor anbefale at fisket på denne bestanden opphører fra og med 1996 og inntil videre. Havforskningsinstituttet vil i tiden framover føre nøye kontroll med årsyngel (0-gruppe) og rekruttering av nye årsklasser til gytebestanden.

Åsmund Bjordal

Ingolf Røttingen

Norges Fiskarlag

FISKERIDIREKTORATET

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord: 73 54 58 50
Telefax: 73 54 58 90
Org.nr.: NO 938 500 290

10.MA.96

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

SAKSNR. 25M 96 DOK.NR. 1

U.O. 8

9. mai 1996

C:\wiword\breibjub-232
Ark.

TELEFAX

REGULERING AV FISKET ETTER TRONDHEIMSFJORDSILD I 1996.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 6. mai d.å. og fattet slikt vedtak:

«Norges Fiskarlag viser til at gjennomføringen av fisket etter Trondheimsfjordsild de siste årene har vært tildels svært problematisk bl.a. på grunn av stort innslag av sild under gjeldende minstemål og som følge av dårlig tilgjengelighet. Dette gjorde at bare 75 tonn av kvoten på 400 tonn ble fisket i 1995.

Norges Fiskarlag anbefaler at fisket legges opp etter samme mønster som tidligere år. Ut fra at Trondheimsfjordsild er en egen bestand og at fisket de siste år har vært vanskeliggjort av stor innblanding av sild like under minstemålet, vil Norges Fiskarlag tilrå at innblandingsprosenten av sild under minstemålet økes i forhold til det som er tillatt i dag.

Når det gjelder totalkvotens størrelse for 1996, tilrår Norges Fiskarlag at resultatene fra Havforskningsinstituttets bestandsvurdering legges til grunn.»

Med hilsen

NORGES FISKARLAG

Vigdis Hårsvik

Jan Birger Jørgensen

Kopi: Fylkesfiskarlag og gruppeorganisasjoner

SAK 6/96

FRITIDSFISKET VED FISKE ETTER TORSK, HYSE OG SILD.

Viggo Jan Olsen viste til saksdokumentene der det fremgår:

1. GENERELT

1.1. INNLEDNING.

Fiskeridepartementet har ved brev av 26.4.96 uttalt at en tar sikte på å fastsette hovedregler for fritidsfiske gjeldende fra 1.1.97. Det er anmodet om at Fiskeridirektoratet foretar en vurdering av hvilke endringer som bør foretas vedrørende fritidsfiske etter torsk og hyse nord for 62° N og fiske etter sild på basis av det hjemmelsgrunnlag vi har i dag, og at vurderingen drøftes i Reguleringsrådet. Ett element, som innebærer en endring i forhold til gjeldende bestemmelser om fritidsfiske på regulerte bestander, er at Fiskeridepartementet vil gå inn for å tillate omsetning av fangsten.

Emnet ble drøftet i Reguleringsrådet i desember 1995 (s.d.). I desember 1995, hvor Fiskeridepartementet enda ikke hadde vurdert hvorvidt en la Fritidsfiskeutvalgets flertallsforslag til grunn, var det enighet om samme regler for fritidsfiske i 1996 som i 1995 ved fiske etter torsk, hyse, nordsjøsilde og norsk vårgytende sild.

1.2 ALLEMANNSRETTE OG REGULERINGSRÅDETS ROLLE.

Regulering av fritidsfiske er begrensninger i allmennhetens adgang til å fiske, og de organisasjoner som særlig representerer fritidsfiske, har ikke noe eget medlem i Reguleringsrådet. Begrensninger i utøvelsen av fritidsfiske retter seg derfor ikke direkte mot de medlemmer som representerer fiskerisiden i Reguleringsrådet. Rådets behandling vil derfor i mindre grad være veiledende enn ved regulering av det ervervsmessige fisket. På den annen side kan utøvelsen av det ervervsmessige fisket og kanskje også lokale ressurser, påvirkes av det til en hver tid pågående sports- eller fritidsfiske. Det må derfor være en relativ balanse mellom restriksjoner på det ervervsmessige fisket og allmennhetens adgang til å utøve allemannsretten på sjøen. Fordi fritidsfisket kan berøre det ervervsmessige fisket, vil det være i samsvar med alminnelige forvaltningsrettslige regler at fiskernes organisasjoner får uttale seg, se forvaltningslovens § 37. Reguleringsrådet vil derfor kunne være en av flere instanser som bør høres når det gjelder regulering av allmennhetens utøvelse av saltvannsfiske.

1.3 FRITIDSFISKEUTVALGETS FORSLAG.

Norges Fiskarlag anmodet 26.4.88 om en hensiktsmessig regulering av det de kalte skjult næringsfiske, og 22.9.92 sendte Norges Fiskarlag og Norges Jeger og Fiskerforbund i fellesskap et brev adressert til Stortingets Sjøfarts- og fiskerikomite, der en gikk inn på felles standpunkter med sikte på regulering av fritidsfisket.

Fiskeridepartementet oppnevnte i 1993 et utvalg som skulle foreta en utredning og vurdere ulike former for regulering av fritidsfisket.

Utvalget avga sin innstilling i oktober 1994, og flertallet foreslo en nasjonal regel med redskapsbegrensning, men med adgang til skjerpede regler for bestemte fiskeslag, områder o.l.

Fritidsfiskeutvalgets flertall foreslo følgende regel:

«§ 4a. Redskapsregulering for ikke-manntallsførte fiskere.

Person som ikke er registrert i manntall for fiskere kan, med mindre ikke annet er bestemt, drive fiske med følgende redskaper:

- a) Håndsnøre og fiskestang og
- b) garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og
- c) liner med inntil 300 angler, og
- d) inntil 10 teiner eller ruser.

Fra det enkelte fartøy kan det ikke fiskes med større antall redskap enn antallet nevnt i første ledd. Det er forbudt å fiske med motordrevet juksa, dorg e.l. Ved sykdom eller invaliditet kan Fiskerisjefen gi dispensasjon fra forbudet mot motordrevet utstyr.

Det er forbudt for ikke-manntallsførte fiskere å fiske med trål, snurrevad eller not.

Fiskeridepartementet kan gi forskrifter om utforming av redskap, hva som er å anse som redskap og om gjennomføring av fritidsfiske etter denne paragraf m.v.»

Spørsmålet er så om og i hvilket omfang regelen skal implementeres i forskriftene om fiske etter torsk, hyse og sild.

2 FRITIDSFISKE ETTER TORSK OG HYSE.

2.1 GJELDENDE BESTEMMELSER.

I forskrift om regulering av fisket etter torsk nord for 62 ° N i 1996, er bestemt:

«Fritidsfiske kan foregå med stang og håndsnøre, ett garn på inntil 30 meter, en line på inntil 100 angler samt inntil 3 ruser pr. husstand. Fisket må avgrenses til de kvanta torsk som går med til egen husholdnings behov for fisk til konsum.

Juksamaskin blir ikke regnet som håndsnøre etter denne paragraf. Fiskeridirektøren kan i særskilte tilfeller dispensere fra redskapsbegrensningen i første ledd».

Regelen inneholder flere reguleringsprinsipper, redskapsbegrensning, omsetningsforbud og kvatumsbegrensning. Redskapsbegrensningen er sammenfallende med lovens regel om redskapsmengde ved sports- og fritidsfiske under helgedagsfredningen.

Bakgrunnen for de strenge bestemmelsene var ressursituasjonen fra og med 1989 og likhets- og kontrollhensyn. Det var enighet om at alt ervervsmessig fiske av torsk måtte forbeholdes dem som var fiskere på heltid eller deltid. Det var viktig å begrense fritidsfisket til et mataukfiske bl.a. fordi verdien på torsk og hyse og tilgjengeligheten i sesongen kan være slik at fritidsfiskere kan fiske og omsette en del fisk i konkurranse med sjarkfiskerne m.fl. Det har derfor vært nødvendig også med en anvendelsesbegrensning (egen husholdnings behov).

Et sentralt vilkår ved en regelendring er at Fiskeridepartementet som nevnt vil gå inn for adgang til å omsette fangsten. Salgslagene har legalmonopol på råfisk som omsettes i første hånd.

2.2 FORSKJELLIGE REGULERINGSMÅTER.

Fiskeridirektoratet vil ta utgangspunkt i at Fritidsfiskeutvalgets forslag og forutsetter at en for bestemte regioner eller ved fiske på bestemte arter kunne har strengere regler enn utvalgets forslag til nasjonal regel.

Utvalget vurderte flere «problemer» for forskjellige deler av kysten, derunder problemet med omsetning fra ikke-manntallsførte fiskere og problemet med stort antall redskap i sjøen. Utvalget ønsket at en nasjonal regel bare inneholdt ett reguleringsprinsipp/parameter, og at regelen i utgangspunktet rettet seg mot det problem som utvalgsflertallet mente var det aller største; antall redskap i sjøen, særlig i Sør-Norge (i nord hadde en så strenge fritidsregler at en ikke visste hva et fritt torskefiske for fritidsfiskere ville innebære). Når utvalget valgte en slik tilnærming, betød ikke det at ikke også andre reguleringsprinsipper kunne være hensiktsmessige, men når utvalget som hovedregel bare ønsket ett prinsipp, falt valget på redskapsbegrensning. Regelforslaget utelukket ikke at det på bestemte steder eller særskilte områder var andre typer problemer grunnet fritidsfisket enn antallet garn, teiner og krokliner i sjøen. Derfor var utvalgets regelforslag utformet slik at det kunne fastsettes andre og strengere utøvelsebegrensninger.

Fiskeridirektoratet vil vise til at når utvalget valgte redskapsbegrensning som reguleringsprinsipp var det for å redusere redskapsmengden i sjøen. Fritidsfiskeutvalgets regel kan ha som avledet følge at vedkommende fisker får mindre å selge, men formålet med regelforslaget var ikke å begrense omsetningsvolumet. Alle ser imidlertid at en avledet **følge** av redskapsbegrensning er at fritidsfiskere får mindre fisk å omsette.

En omsetningsadgang berører både fiskeleddet og salgslagsordningen.

Fiskeridirektoratet ser det slik at når det gjelder torsk og hyse er Fritidsfiskeutvalgets forslag til redskapsbegrensning liberalt, særlig i sesongen såsom under Lofotfisket m.v. Fritidsfiskeutvalgets forslag til antall redskap har vært benyttet som virkemiddel til å rekruttere ungdom til fiske. Sommeren 1995 ble fritidsfiskeregelen anvendt som en mulighet for å tjene penger, og 660 personer deltok. Det vises til redegjørelsen i høst under Sak nr. 8/95, Reguleringsrådet 11-12. desember 1995, pkt. 6.3, «Sommerfiske for ungdom».

2.3 ESTIMERING AV KVANTUM.

Dersom fritidsfiskeadgangen liberaliseres, må en vurdere om det må foretas avsetning av et kvantum for fiske og levering av torsk og hyse fra ikke-manntallsførte fiskere.

For å kunne antyde noe om omfanget av å liberalisere fritidsfiske etter torsk og hyse har Fiskeridirektoratet tatt utgangspunkt i ungdomsordningen i 1995. Ungdomsordningen ga ungdom mellom 15 og 25 år anledning til å selge fangst av bl a torsk og hyse i perioden 19. juni til 18 august. I Norges Råfisklags distrikt ble det landet 82,2 tonn torsk innenfor denne ordningen.

Vi har beregnet hvor stort kvantum torsk som anslagsvis ville blitt ilandbrakt dersom ungdomsordningen hadde vært i virksomhet hele året. For å gjøre dette har vi tatt utgangspunkt i landet fangst av torsk av konvensjonelle fartøy under 10 meter i juli og august sammenlignet med resten av året. Begrunnelsen for å velge denne gruppen fartøy som sammenligningsgrunnlag er at vi mener denne gruppen er representativ for de fartøy som deltok i ungdomsordningen. Konvensjonelle fartøy under 10 meter landet i 1995 7,7% av sin totale torskefangst i juli og august. Dersom en antar at ungdomsordningens fangst av torsk i perioden 19. juni til 18. august ville utgjort omlag 8% av en eventuell total årsfangst av torsk innenfor en fritidsfiskeordning for hele året tilsvarende ungdomsordningen ville det totalt ha blitt fisket omlag 1000 tonn torsk innenfor en slik ordning i 1995.

Beregningen har imidlertid en del begrensninger: Ungdomsordningen var begrenset i alder til maks 25 år. En fritidsfiskeordning vil omfatte alle aldersgrupper, noe som tilsier at anslaget på landet fangst av torsk på årsbasis innenfor en fritidsfiskeordning bør være høyere enn 1.000 tonn. Tilgangen på egnet fartøy vil i en viss grad påvirke omfanget av et fritidsfiske, det samme vil værforhold og tilgjengelighet av torsk gjøre. I de store torskefiskeriene, Lofotfisket og vårtorskefisket, vil mottaks- og omsetningssituasjonen spille en vesentlig rolle med hensyn til omfanget av fritidsfiske. Blant annet i de store fiskeriene vil også brukskollisjoner være et problem. Omfanget av fritidsfiskeordningen vil påvirkes av sysselsettingssituasjonen forøvrig og eventuelt trekk i dagpengene ved inntekt fra fritidsfiske.

Et landet kvantum på 1.000 tonn torsk innenfor en fritidsfiskeordning er antakelig et minimumsanslag. Et fritidsfiske i størrelsesorden 1.000 - 5.000 tonn landet torsk på årsbasis synes etter Fiskeridirektoratets vurdering ikke usannsynlig. 1995 var et år med svært dårlig tilgjengelighet for den minste kystflåten. I år med bedre tilgjengelighet av torsk vil det innenfor en fritidsfiskeordningen kunne fiskes relativt sett mer enn beregningene for 1995 tilsier.

Fiskeridirektoratet har ikke gjort beregninger for hyse. Det er imidlertid sannsynlig at eventuelt landet kvantum hyse innenfor en fritidsfiskeordning vil være mindre enn for torsk.

Det er neppe mulig å fastslå hvilke kvanta torsk og hyse som fiskes og om det bør foretas en avsetning. En liberalisering av fritidsfisket vil i liten grad medføre øket uttak fra det store flertall av ikke-manntallsførte fiskere som selv spiser den fisken de fanger, og eventuelt gir bort noe. En vil kunne få et visst tallgrunnlag for den del som omsettes når en eventuell omsetningsadgang har fungert et år eller så. Det er grunn til å anta at dersom det gis adgang til å omsette fritidsfiskeres fangster av torsk og hyse, vil en kunne få et øket svartesalg.

2.4 VURDERING AV EN REGEL.

Fiskeridirektoratet mener at det så langt som mulig bør kunne være romslige regler for fritidsfiske etter torsk og hyse i Nord-Norge. Gitt landsdelens avhengighet av fisket på nevnte arter mener vi likevel at fritidsfisket ikke bør kunne være så omfattende at enhver kan gjøre seg næring av å fiske torsk og hyse. Ervervsbegrepet er her sentralt, litt småfiske og en ganske begrenset omsetning av overskuddsfangst av torsk, bør kunne falle innenfor den utøvelse av fritidsfiske en ønsker å tillate. Derimot vil et fritidsfiske med omsetning som nærmer seg en bi-inntekt for utøveren, kunne ha et slikt ervervmessig preg (både utøvelse og vederlag) at det kan sies å falle utenfor rammen av det Fiskeridirektoratet vil definere som allmennhetens behov for fritidsfiske etter torsk og hyse. Det er ikke mulig å anslå hvor mye et redskap fisker, men en vet at med 210 meter garn, 300 angler og 10 ruser samt håndsnøre kan en fiske flere tonn i løpet av året og tjene en del ti-tusen kroner.

Spørsmålet er så om alle skal kunne stå for denne utøvelsen, eller om den bør være forbeholdt ungdom som får fiske om sommeren.

Fiskeridirektoratet mener at en har et godt utgangspunkt i gjeldene regel når det gjelder den mengde fisk (torsk og hyse) som kan fiskes nord for 62° N. Subjektet for regelen er vedkommende husstand, og en vil foreslå at en endrer regelen slik at hvert fritidsfartøy kan fiske med forskriftsmessig antall redskap. Dersom en opphever omsetningsforbudet vil fritidsfiskere som fisker mest intensivt kunne fiske kvanta som kan ligge nokså nær maksimalkvoten i det ervervmessige fisket. I dag er det tillatt å fiske med ett garn. Vi vil foreslå at det i første omgang blir adgang til å fiske med 3 garn, og at den øvrige redskapsmengde forblir uendret.

Ved vurdering av antall garnredskap, har Fiskeridirektoratet lagt vekt på at dersom det fastsettes en generell nasjonal regel (f.eks. 7 garn), vil det være behov for at unntaksreglene er mest mulig like f.eks. når det fiskes med silde- og makrellgarn, torskegarn eller rognkjeksgarn. Ut fra en samlet avveining vil vi foreslå at en setter en garnbegrensning på 3 garn/garnlengde inntil 90 meter, såfremt en må gjøre unntak fra den foreslåtte hovedregel for fritidsfiske på 7 garn, se side 2, pkt.1.3.

Vi ber om Reguleringsrådets vurdering av en regel der ikke-manntallsførte fiskere eller et fartøy kan fiske med stang og håndsnøre, inntil 90 meter garn, en line på inntil 100 angler og 3 ruser. Gjeldende omsetningsforbud oppheves.

3. FRITIDSFISKE ETTER SILD.

En har i dag samme fritidsfiskeregulering ved fiske etter nordsjøsilde og ved fiske etter norsk vårgytende silde.

Gjeldende regel lyder:

«Uten hensyn til forbudet i § 1-1 kan det drives fiske med håndsnøre (hekling). Videre kan det drives fiske til eget forbruk med garn på tilsammen 30 meter regnet pr. husstand. Det er forbudt å omsette fangsten.»

Gjeldende regel har flere parametre, først og fremst deltakerbegrensning, redskapsbegrensning og kvantumsbegrensning. Redskaps- og deltakerbegrensningen består i at det bare er adgang til å benytte håndsnøre og 1 garn, og dersom flere vil fiske kan det benyttes ett garn pr husstand. Kvantumsbegrensningen er både positivt (til egen bruk) og negativt (omsetningsforbud) avgrenset.

Fritidsfiskeutvalgets forslag har bare ett parameter, redskapsbegrensning.

Bakgrunnen for gjeldende bestemmelser var først og fremst ressursituasjonen slik den var på 80-tallet. Regelen tok utgangspunkt i kystbefolkningens behovet og mulighet for tradisjonell matauk. Videre var det på den tiden - med knapphet på sild - et visst ervervsmessig garnfiske, og omsetningsforbudet var derfor meget viktig del av fritidsfiskeregelen.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at den ressursmessige situasjon alene tilsier at en bør kunne være noe mer romslig mht. allmennhetens adgang til å fiske sild. Det omsetningsforbudet en hadde tidligere skulle det være mindre behov for i dag. Det vil likevel være en prinsipiell utvidelse av allemannsretten dersom det åpnes adgang til å omsette sild. Fiskeridirektoratet har grunn til å anta at det finnes svært få kjøpere som i dag vil kjøpe garnfanget sild. Også fritidsfiskere må eventuelt omsette gjennom salgslaget, med mindre laget gir dispensasjon for omsetning fra fiskere som ikke har kvote.

Dersom en tillater fritidsfiske i samsvar med Fritidsfiskeutvalgets flertalls forslag, vil den reelle regulering ved fiske etter sild bestå i en garnbegrensning. Det var enighet i utvalget om at det ikke skulle være adgang for ikke-manntallsførte fiskere å fiske med aktiv redskap såsom not eller snurrevad. En eventuell utvidelse av garnbegrensningen bør imidlertid etter Fiskeridirektoratets vurdering skje gradvis. Flertallsforslaget gir adgang til å benytte inntil 7 garn á 30 meter. Garnfiske etter sild kan tidvis være risikofyllt med søkkegarn dersom silda går inn garna i store mengder. Fordi fiskeflåten er undergitt strenge restriksjoner for å unngå neddrepning, må det utvises forsiktighet dersom fritidsfiskere skal få adgang til å fiske med flere garn, til dels fra små fartøy. Vi mener derfor at en inntil videre bare bør kunne fiske med inntil 4 sildegarn á 30 meter, men være innstilt på at å utvide garnmengden hvis problemer med søkkegarn, avsetning osv. viser seg å være små.

Dersom en tilrår en allmen regel for fritidsfiske etter sild med garn, bør den også gjelde øst for Lindesnes og i Trondheimsfjorden.

Fiskeridepartementet ønsker at kystbønder skal kunne drive landnotfiske med små nøter i visse områder der det er tradisjon for dette. Fiskeridirektoratets prinsipielle standpunkt er at fritidsfiske utøves med passiv redskap som settes og trekkes for hånd. Det er videre viktig at regler i utgangspunktet er enkle å håndheve. Det bør foreligge gode grunner for en dispensasjonsordning fra utvalgets forslag, fordi Fritidsfiskeutvalgets forslaget om notforbud var enstemmig. I dette spørsmål, der vedkommende ikke skal leve av notfisket, kan en ikke se at behovet for særbestemmelser er tilstrekkelig godtgjort.

Forutsatt at Fiskeridepartementet fastsetter en dispensasjonsadgang for fiske med mindre landnøter, bør Fiskerisjefen i vedkommende distrikt - gjennom sine rettledere - kunne bringe på det rene om det har vært utøvet et tradisjonelt notfiske av kystbønder i området, og eventuelt gi dispensasjon for ett år av gangen.

Vi ber om Reguleringsrådets vurdering av en regel med adgang til fritidsfiske med håndsnøre (hekling). Videre bes vurdert om ikke-manntallsførte fiskere kan fiske sild med sildegarn med samlet lengde på inntil 90 meter. Fra det enkelte fartøy kan det likevel ikke fiskes med større samlet lengde enn 90 meter.

Vi ber om Reguleringsrådets vurdering av spørsmålet om ikke-manntallsførte fiskere kan få særskilt dispensasjon for å drive fritidsfiske med små landnøter.

Gjeldende omsetningsforbud oppheves.

Viggo Jan Olsen viste til at han var bedt av Fiskeridepartementet om å ta opp denne saken med utgangspunkt i Fritidsfiskeutvalgets innstilling. Han ba deretter Eilif Sund om å gi en orientering om Fritidsfiskeutvalgets arbeid.

Eilif Sund ga deretter en orientering om utvalgets mandat og premisser for arbeidet. Han sa det var tatt utgangspunkt i de begrensninger som forelå i fritidsfiske på det aktuelle tidspunkt for arbeidet. Dette omfattet artene torsk, hyse, norsk vårgytende sild og nordsjøsild. Det hadde vært en målsetning å komme frem til en enkel og nasjonal regel som gikk på redskapsbegrensning. Det var imidlertid klart at spesielle fiskerier ville kreve spesielle regler.

Han sa at de foreslåtte bestemmelsene gjaldt for nordmenn. Dette fordi utlendingers virksomhet allerede var regulert til kun stang og håndsnøre og omsetningsforbud.

Viggo Jan Olsen refererte deretter forslagene for henholdsvis torsk, hyse og sild slik disse fremgår av saksdokumentene. Han presiserte imidlertid at oppheving av omsetningsforbudet var et resultat av Statsrådets signaler.

Thor Wold sa at han så et stort problem i fremtiden hvis en opphevet fritidsfiskernes forbud mot omsetning. Han pekte på at en liberalisering ville føre til betydelig økning i fritidsfiske og at dette ville medføre redusert kvantum for andre grupper og dessuten et betydelig kontrollproblem. Han kunne derfor ikke gå inn for en slik regulering.

Otto Benjaminson viste til at Norges Fiskarlag hadde lagt ned et stort arbeid i saken om nye regler for fritidsfiskere. Han viste til at dette var et område med kryssende og motstående hensyn. Han viste som Thor Wold til problemene med kvantum og kontroll, men også til behovet for rekreasjon. Han pekte på at der var store lokale forskjeller i fritidsfisket. Han sa at i området øst for Lindesnes hadde svart omsetning til tider utkonkurrert yrkesfiskerne. Men han presiserte at nivået måtte være slik at det ga fritidsfiskerne en mulighet til en viss lovlig aktivitet.

Steinar Pedersen spurte hva mindretallet i utvalget gikk inn for. Han spurte deretter om reglene kun skulle gjelde nord for 62° N og i tilfelle hva som da var regelen sør for denne grensen.

Eilif Sund svarte at to av medlemmene i utvalget som representerte de to fritidsfiskeorganisasjonene synes at redskapsmengden som var foreslått og ble vedtatt, var for liten. Forøvrig var også disse to enig i de andre elementene i vedtaket.

Han sa deretter at en idag ikke hadde noen generell fritidsfiskeregel, men at dette fulgte av allemannsretten. For området nord for 62° N og artene torsk, hyse og sild var det imidlertid særskilte begrensninger på utøvelsen av fritidsfisket.

Steinar Pedersen spurte om Norges Fiskarlag var representert i utvalget.

Eilif Sund svarte at det var to representanter fra fiskarlaget.

Steinar Pedersen sa at han ikke synes at det forslaget som en var bedt om å vurdere var så avskrekkende som Thor Wold hevdet, spesielt ikke når Norges Fiskarlag hadde vært med å stemme for utvalgets vedtak. Han mente at en burde kunne prøve ordningen f.eks. i 3 år.

Viggo Jan Olsen sa at han aksepterte begrunnelser som kystkultur og kombinasjonen jordbruk og fiske. Han forstod også behovet for rekreasjon. Han fremhevet imidlertid at problemet var knyttet opp til «nye kombinasjonsnæringer» som f.eks. oljearbeider/fisker.

Reidar Johansen viste til forslaget om å benytte landnot og sa at hvis fritidsfiskeren lyktes i dette, var det ikke apperatt for omsetning og at fisken derfor ville bli omsatt svart.

Thor Wold sa at han ikke hadde problemer med at manntallsførte fiskere drev næringen i kombinasjon med jordbruk. Han sa at hvis fritidsordningen medførte et kvantum på f.eks. 5-10.000 tonn måtte dette avregnes. Dette ville gå direkte utover yrkesfiskerne. Han hevdet at fritidsfiskeflåten var et enormt kapasitetspotensiale.

Viggo Jan Olsen sa at han oppfattet at alle representantene var negativ i forhold til bruk av små landnøter.

Steinar Pedersen sa at han hadde sympati for kystbøndene som ikke stod i manntallet, og han mente disse burde kunne benytte små landnøter.

Jørgensen viste til at saken hadde vært ute på høring, og sa at han reagerte på at deler av saken ble sendt til Reguleringsrådet.

Viggo Jan Olsen sa at han prøvde å legge opp til at Reguleringsrådet formulerte en mer generell uttale.

Thor Wold pekte på at reguleringene for 1996 allerede var vedtatt. Han mente man burde avvente landsmøte i Norges Fiskarlag, fordi han oppfattet at dagens forslag ikke var i samsvar med det som var vurdert i fiskarlaget.

Lisbeth W. Plassa viste til innledningsavsnittet i saksdokumentene og pekte på at departementet eksplisitt har spurt hva som burde være regelen for torsk, hyse nord for 62°N og for sild. Hun oppfattet departementets innspill som en forespørsel om disse reglene burde endres før reguleringsåret 1997.

Reidar Johansen sa at han ville gå imot omsetning. Han viste til tidligere erfaring hvor fritidsfiskere som skulle på arbeid okkuperte landanleggene tidlig om morgenen, slik at yrkesfiskerne måtte vente på tur.

Peter Gullestad sa at det synes som om departementet ønsket å ta fritidsfiskeutvalgets forslag til følge, altså innføre en generell regel og adgang til omsetning. Han oppfattet videre at spørsmålet til Reguleringsrådet var om det ønsket å komme med noen anbefaling på bakgrunn av departementets signaler. Han viste til at Fiskeridirektørens opplegg tok hensyn til dette, men at det var foreslått en strengere regel enn den generelle. Målsetningen hadde vært å skape en så enkel og lik regel som mulig.

Arne Wåge sa at problemstillingen var hvorvidt Reguleringsrådet ville tilrå en endring i forhold til de reguleringer av fritidsfiske for torsk, hyse og sild som ble vedtatt i desember 1995.

Thor Wold sa at han ikke kunne gå inn for en endring.

Jostein Bergvoll var også sterkt imot endring.

Otto Benjaminson sa at i lys av det som var fremkommet i diskusjonen hadde hans innlegg vært gitt på for vid basis. Han sa videre at det var vanskelig for noen fra Norges Fiskarlag å kunne gå inn for en oppmykning av gjeldende regulering.

Thor Wold fremsatte forslag om at en opprettholdt vedtaket fra desember og tok opp saken på nytt i desembermøtet inneværende år.

Viggo Jan Olsen sa han kunne støtte Thor Wolds forslag.

Steinar Pedersen sa at han oppfattet at hovedsaken ikke gjaldt reguleringen for 1996, men en prinsipiell uttale for fremtiden og en eventuell endring av saltvannsfiskeoven. Han sa videre at det ikke burde være noen motstand mot dette. Han gjentok at han ikke hadde store innvendinger mot å gå inn for forslaget fra fritidsfiskeutvalget og mente at Norges Fiskarlag ikke hadde gått bastant imot dette.

Arne Wåge presiserte at det ikke var spørsmål om det lovmessige grunnlag, altså hjemmel. Den nasjonale regel for fritidsfiske var heller ikke tema. Dette ville bli en ot.prp. for Stortinget. Han sa at det Reguleringsrådet skulle ta stilling til var om og eventuelt hvor innskjerpet reglene burde være for fritidsfiske etter artene torsk, hyse og sild. Han fremholdt at de strenge begrensningene som var for fritidsfiske på disse artene bl.a. var begrunnet i ressursituasjonen. Han sa videre at problemstillingen for departementet var om en allerede nå skulle, eventuelt burde se på disse reglene og enten endre dem umiddelbart eller eventuelt i fremtid.

Viggo Jan Olsen refererte deretter Thor Wolds forslag.

Steinar Pedersen fremsatte følgende forslag:

«Reguleringsrådet støtter forslaget fra flertallet i Fritidsfiskeutvalget og foreslår at dette opplegget gjennomføres som en prøveordning på 3 år fra 1. januar 1997. Begrensninger forutsettes innført hvis ordningen skaper konflikter for yrkesfiskere».

Viggo Jan Olsen konstaterte deretter at det forelå to forslag og foretok avstemming over disse:

12 representanter (Viggo Jan Olsen, Peter Gullestad, Reidar Johansen, Otto Benjaminson, Ole Strand, Jostein Bergvoll, Thor Wold, Tormod Storaas, Eva Degree, Tore Jakobsen, Hans Johan Dahl og Jørgen Tranvåg) gikk inn for Thor Wolds forslag.

En representant (Steinar Pedersen) gikk inn for Steinar Pedersens forslag.

En representant (Rolf Domstein) var ikke tilstede ved avstemmingen.

Steinar Pedersen ønsket følgende protokolltilførsel:

«Jeg er av den oppfatning at kystbøndene bør ha en tradisjonell rett til å fiske etter sild med små landnøter».

EVENTUELT

Thor Wold ønsket en orientering om hva Fiskeridirektoratet hadde gjort med hensyn til avklaring av bifangst i seinotfisket.

Arne Wåge viste til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak av 5. mai 1995 hvor de foreslo 20% bifangst av hyse i seinotfisket. Dette var et vedtak som Fiskeridirektoratet ikke kunne anbefale. Det har også vært diskutert bifangst av torsk i sildefiske, noe som Fiskeridirektoratet heller ikke har kunnet anbefale. Det er ikke bestandssituasjonen for hyse som er det sentrale i saken, men et ønske om et mest mulig reint fiske. Fiskeridirektoratet ønsker imidlertid ikke klare grenser i disse sakene, i form av en regelsatt bifangst prosent, men en fornuftig håndtering av eventuell uunngåelig bifangst. Han viste ellers til at Fiskeridepartementet har bedt Fiskeridirektoratet om å foreta en fiskerimessig gjennomgang av de forhold som taler for og de forhold som taler i mot en bifangstordning, og at en slik gjennomgang skal skje i samarbeid med Havforskningsinstituttet og Norges Fiskarlag. En slik gjennomgang bør kunne skje relativt raskt.

Viggo Jan Olsen ønsket så Reguleringsrådets synspunkter på deltakelsen i fisket etter rognkjeks, og viste til at kritikken som hadde fremkommet først og fremst dreide seg om at høvedsmannen måtte stå på blad A eller Fiskeridirektøren i fiskermanntallet.

Jostein Bergvoll viste til at det var 2 ungdommer, uten merkeregistrert båt og uten å stå i manntallet som hadde deltatt i år. Han var klar over at det var Fiskeridepartementet som hadde dispensert fra gjeldende bestemmelser, og at Fiskeridepartementet hadde argumentert med kystkultur og rekruttering. Han viste imidlertid til at rognkjeksfiske var et veldig attraktivt fiske, og at det i denne saken var prinsipper som fiskerne måtte ta klare standpunkt til.

Reidar Johansen viste til at både «prest og hvermannsen» fra gammelt av var ute å satt bruk, slik at når den egentlige fiskeren kom å skulle sette garna sine var alle garnplassene opptatt. Han stilte spørsmål om en skulle tillate økt deltakelse i dette fisket, og viste til at noen av disse ungdommene som hadde deltatt i år hverken hadde fartøy eller var skikket til å gå på havet i dårlig vær.

Thor Wold mente at at Reguleringsrådet ikke hadde gjort noe galt, men at det var ungdomskvoten som var videreført og gjort gjeldende også for rognkjeksfiske.

Viggo Jan Olsen gav så ordet til Per Sandberg for en orientering om «Strategiplan for sei» som er et utredningsarbeid i samarbeid med Havforskningsinstituttet.

Per Sandberg viste til at utredningen skal danne grunnlag for en langsiktig forvaltningsstrategi for en bærekraftig og lønnsom utvikling av seifisket. I dette skal en prøve å redegjøre for hvor mye sei som bør fiskes hvert år, hvor stor gytebestanden bør være, og forhold rundt beskatningsmønsteret som minstemålbestemmelser, bifangstregler og kvotefordeling etc. Når det gjelder minstemål vil en gjøre en bioøkonomisk analyse hvor en ved økt minstemål vil legger inn forhold som eventuell vekst i fangst, inntekt og lønnsomhet og vekst i bestand. Forutsetningene som legges til grunn er ICES bestandsestimering pr. 1. januar 1995 og Budsjettnemndas beregninger for 1994. Videre legger en i beregningene til grunn at en skal ta ut

